

TKP/ML
1. KONFERANSI BELGELERİ
ÖZELEŞTİRİ TÜZÜK

VERLAG HALK YAYINLARI

YAYINCININ NOTU

Elimize kısa süre önce TKP/ML I.Konferansının belgeleri geçti. Bildirildiğine göre, Şubat 1978'de, Türkiye'de Amasyada yapılmış olan TKP/ML I.Konferansı, kuşkusuz gerek TKP/ML'in tarihinde, gerekse bir bütün olarak Türkiye proletaryasının mücadelesinde önemli bir rol oynamaktadır.

TKP/ML I.Konferansı, Türkiye proletaryasının öncü örgütünü tasfiye çalışmasına girişenlere karşı verilen mücadelenin zaferi ile sonuçlanmıştır. Bu kitapçıkta yayınladığımız belgeler, bu zaferin belgeleridir.

Yayınladığımız belgelerden biri TKP/ML'in tüzüğüdür. Tüzük incelendiğinde, bu belgenin gerek dünya ML hareketinin, gerekse Türkiye'de TKP/ML'in tecrübelerinden çıkarılan dersler temelinde hazırlandığı görülmektedir.

Yayınladığımız belgelerden, TKP/ML'in özeleştirisini, TKP/ML'in Türkiye ve dünya proletaryasına karşı sorumluluğunun bilincinde hareket ettiğini, kendi hatalarına karşı liberal olmadığını, hatalarını açıkça ortaya koyup bunlar üzerine tartışmaktan çekinmediğini, hatalarını aşmak yolunda kararlı olduğunu açık bir biçimde göstermektedir.

Yayınladığımız belgelerden, TKP/ML I.Konferansının dünya işçi sınıfına ve ML Partilere karşı çağrısı, proleter enternasyonalizminin bir belgesidir.

Bu belgeleri yayınlamaktaki amacımız, ML'i yaymak, Türkiye'de ve tüm Dünyada devrimciler arasında sürdürülen tartışmalara olumlu katkılarda bulunmaktadır. Bu belgeleri incelemenin, ve tavır takınmanın, bütün devrimcilerin, özellikle ML olduğunu söyleyen devrimcilerin, görevi olduğu inancındayız.

İleride TKP/ML'in yeni belgeleri elimize geçerse, bunları da mümkün olduğunca geniş bir biçimde yayabilmek, ve üzerinde tartışılmasını sağlayabilmek için yayınlayacağımızı okuyuculara duyururuz.

TEMMUZ 1978

TKP/ML ÖZELEŞTİRİSİ

YOLDAŞLARA...
BÜTÜN DEVRİMCİLERE...
ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN HALKIMIZA...
BÜTÜN DÜNYA KOMÜNİSTLERİNE...

10 Şubat 1972'de kurulan Türkiye proletaryasının öncü örgütü TKP/ML kurulduktan bir yıl kadar sonra ağır bir yenilgiye uğradı. Partimizin merkezi örgütlenmesi hemen hemen tamamıyla çöktürüldü. Önder yoldaşlarımız hakim sınıfların partimize karşı giriştiği yoğun saldırıda öldürüldü, tutuklandı, zindanlara atıldı. Partimizin kurucusu ve önderi İbrahim Kaypakkaya yoldaş işkence altında hunharca katledildi.

Partimizin yönetici kadrosundan, hakim sınıfların eline geçemiş olan az sayıda yoldaş, yenilgi karşısında kapıldıkları yıldınlık sonucu, partiyi yeniden örgütlenme görevini yerine getiremediler.

1973 ortalarında partimizin uğradığı ağır yenilgi, partimizin merkezi işlerliğini ortadan kaldırdı. Partimizi dağılma tehlikesi ile karşı karşıya bıraktı. Partimiz bu yenilgiden sonra varlığını merkezlessiz bir şekilde, çeşitli yerlerde kalan yoldaşların kendi bulundukları yerlerde yaptığı bölgesel çalışmalarla sürdürdü.

1974'ün başlarında, yeniden merkezi örgütlenmeye gidilme kararı alındı. Bu dönemde ilk yapılması gereken geçmişin bir değerlendirmesini yapmak, geçmişin hatalarından dersler çıkarmak, yenilgiye yol açan siyasi ve örgütsel hataları, bunların ideolojik köklerini ve sınıfsal kaynağını ortaya çıkarmaktır. Yeniden merkezi örgütlenme ancak geçmişin tutarlı bir değerlendirmesi, ve tutarlı bir özeleştirisi üzerine inşa edilirse sağlam bir örgütlenme olurdu. Çok zor şartlar altında yeniden merkezi örgütlenmeye gitme kararı alan yoldaşlarımız, bu görevleri yerine getirmek için çaba harcamaya başladılar. Merkezi örgütlenmeyi sağlamak üzere 1974 ortalarında (...) yoldaşlar (...) yeni bir merkez oluşturdular.

Ancak bu merkez kurulduktan çok kısa bir süre sonra, partimizin içinde bulunduğu son derece zor durumda, merkezi önderlik bir burjuva kliği tarafından ele geçirildi. Bu kliğin amacı, partimizi geliştirip, güçlendirmek ve Türkiye halkının devrim mücadelesine önderlik etmek değildi. Bu burjuva kliğin amacı, başından itibaren Türkiye proletaryasının öncü örgütü olan partimizi tasfiye etmektir. Bunlar bu yüzden partimizin yenilgisine sebep olan hatalar üzerine ciddiye eğilmediler. Özeleştirisi meselesini hep geleceğe ertelədiler. Partiye merkezi bir yapı kazandıracakları yerde, çok merkezli durumu ayakta tuttular. 1976 Nisanında, ortamın olduğu düşüncesi ile partimize karşı cep-beden saldırıya geçtiler, o zamana dek gizli sürdürdükleri tasfiye çalışmalarını açığa çıkardılar.

Partimizi tasfiyeye yönelik bu kliğe karşı verilen mücadele sonucunda partiden atıldı. Ancak bu klik, merkezi önderlik mevkiini ele geçirdikten, partiden atılana dek geçen iki yılı aşkın süre içinde partinin en yüksek organını elinde bulundurduğundan, bu kliğin ihaneti partimize çok ağır bir darbe vurdu. Partimizin merkezlessiz durumu, bir süre daha sürdü.

Tasfiyeciler kliğin partimizden tasfiye edilmesinden sonra, tasfiyecilere karşı mücadele yürüten partimizin çeşitli bölge teşkilatları, yeniden merkezi örgütlenme görevine dört elle sarıldılar.

Yapılan çalışmalar sonucunda, tasfiyecilere karşı mücadele yürüten parti bölge teşkilatlarının temsilcilerinden oluşan bu Örgütlenme komitesi (ÖK) kuruldu. ÖK, TKP/ML 1. Konferansını toplama kararı aldı. ÖK'nin çağrısı üzerine, parti bölge teşkilatları düzeyinde konferanslar düzenlenerek delegeler seçildi. Parti bölge konferanslarında demokratik bir biçimde seçilen delegeler Şubat ayı içinde bir araya gelerek, TKP/ML 1. Konferansını oluşturdular.

TKP/ML 1. Konferansı, partimizin geçmişini değerlendirerek, hatalarımız hakkında bir özeleştirisinin yoldaşlarımıza, tüm devrimcilere, halkımıza ve bütün dünya komünistlerine açıklanmasına karar verdi.

TKP/ML 1. Konferansı, partimizin geçmişteki çalışmasının olumlu ve olumsuz yönlerini şöyle değerlendirmektedir.

Partimizin Kuruluşu Ve 1973 Yenilgisine Kadar Olan Çalışma Dönemi:

Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı, bütün dünya halkları gibi, sömürüye ve zulme karşı şanlı bir mücadele geleneğine sahiptir. Halkımız merkezi feodal Osmanlı devletine karşı çeşitli kereler ayaklanmıştı. Osmanlı tarihi, bu ayaklanmalarla, bu ayaklanmaların kanlı bir şekilde bastırılmasının örnekleri ile doludur.

Bu ayaklanmaların tümü daha iyi, daha güzel, daha eşitlikçi bir düzen yaratmaya yönelik ayaklanmalardı. Hatta, Şeyh Bedrettin önderliğindeki isyanda olduğu gibi, "Sınıfsız bir Toplum" yaratma amacına yönelik olanlar bile vardı. Ama bu isyanlar henüz bu isyanlara doğru bir perspektif verebilecek, bu isyanları gerçekten "sınıfsız bir toplum kurma" hedefine yöneltebilecek işçi sınıfı ve onun öncü örgütü tarih sahnesine çıkmadığından, çeşitli feodal kliklerin iktidar dalaşmalarında bir kaldıraç olarak kullanılıyordu.

Türkiyede işçi sınıfı, sömürü ve sömürüye temel olan üretim araçları üzerindeki özel mülkiyeti ortadan kaldırmadan kurtulamayacak olan, tarihin sonuna dek devrimci bu tek sınıfı, Osmanlı toplumunda esas olarak, 19. yüzyılın ikinci yarısında ortaya çıktı. Ve örgütlenmeye başladı. 20. yüzyılın başında, Osmanlı toplumunda işçi sınıfı nicelik olarak çok zayıf olmasına rağmen, nitelik olarak ileriye dönük tek sınıf idi, güçlü idi. Örgütlenmesi de, ezilen ve sömürülen diğer sınıf ve tabakalara göre ileri idi. Osmanlı toplumunda işçi sınıfı, 20. yüzyıl başlarında kendiliğinden sınıf olmaktan çıkıp, kendisi için sınıf olma yönünde hızla ilerleyen bir sınıf durumunda idi. İşçi sınıfı yaptığı çeşitli direniş ve grev eylemleri ile, gelişen güç olduğunu ispatlamıştı.

İşçi sınıfı zorla ayakta duran merkezi feodal Osmanlı toplumunu yıkmak, yerine kendi önderliğinde, gelişmeye açık demokratik bir toplum kurmak istiyordu.

Aynı dönemde, işçi sınıfının yanında merkezi feodalizmi yıkmaktan yana olan bir sınıf daha vardı. Genç Türk Burjuvazisi. Emperyalizmle iç içe girmiş olan feodalizm, Türkiyede kapitalizmin gelişmesini engelliyordu. Genç Türk Burjuvazisi işte bu nedenle Osmanlı merkezi feodalizmine karşı idi. Ama Genç Türk burjuvazisi, feodalizme karşı olduğu kadar, işçi sınıfının feodalizme karşı mücadelenin önderliğini eline geçirmesinden de korkuyordu. Diğer yandan, Genç Türk burjuvazisinin elindeki sermaye, 19. yüzyılın son çeyreğinde Osmanlı devletine yoğun bir şekilde giren emperyalist sermaye ile boy ölçüşebilecek güçte bir sermaye değildi.

İşte bu nedenler, Genç Türk Burjuvazisinin önemli bir bölümünün emperyalizmle mücadele yerine, ona teslim olma, ona uşaklık etme, feodalizmle mücadele yerine, onunla uzlaşma ve birleşme yolunu seçmesine yol açtı. Genç Türk burjuvazisinin önemli bir bölümü, kendileri için "kolay" ve "emin" yolu, kompradorlaşma yolunu tuttular. Genç Türk burjuvazisinin siyasi teşkilatı olan "İttihat ve Terakki Cemiyeti" içinde, komprador burjuva/toprak ağaları sınıflarının temsilcileri hakim hale geldiler. Bundan sonra, komprador burjuva ve toprak ağaları arasındaki çatışmalar, şu veya bu emperyalist güce uşaklık eden klikler arasında geçmeye başladı. Milli nitelikte cılız orta burjuvazi, kah bir kah diğer kanalları kuyruğuna takıldı.

Komprador burjuva ve toprak ağası klikler, halkı kendi peşlerine takabilmek için, demokrasi ile, eşitlikle, kardeşlikle vs. uzaktan yakından bir ilişkileri olmadığı halde, bu sloganları çokça kullandılar. İşçi sınıfının demokrasi mücadelesinin önderliğini ele geçirmesini önlemek için akla gelmedik sahtekarlıklar yaptılar.

Her dönemde komprador burjuva ve toprak ağası kliklerinin muhalefette olan kesimi demokrasi ve hürriyet meşaleği kesildi.

Osmanlı devleti, 1908'de sonra siyasi iktidarı ele geçiren komprador burjuva ve toprak ağalarının Almanca kanadının zorlaması ile 1. Dünya savaşına girdi. Bu savaştan, Alman emperyalizmi ile birlikte yenilgi ile çıktı. Osmanlı devleti, itilaf emperyalistleri ve onların uşağı Yunanistan arasında paylaşıldı. İşgal edilmeye başlandı. İşgale karşı, çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı silaha sarıldı. Direndi. İttihat ve Terakki okulunda yetişmiş olan Kemalistler, işçi sınıfının yeterince örgütlü olmamasından yararlanarak, emperyalist işgale karşı direnişin önderliğini ele geçirdiler. İşçi sınıfı, Kemalistler işgale karşı direnişin önderliğini ele geçirdiği sırada nicelik olarak hala çok zayıftı. Örgütlenmesi ise, 20. yüzyıl başlarına oranla ileri aşamalara varmıştı. Türkiyede var olan çeşitli komünist gruplar ve Rusyadaki Mustafa Suphi önderliğindeki komünist grup, 10 Eylül 1920'de birleşerek Türkiye Komünist Partisini kurmuşlardı. TKP kurulduğu sırada işçi sınıfı içinde önemli bir güce sahipti. Ama köylüler içinde gücü çok sınırlı idi. Genç bir teşkilat olarak belli hata ve eksiklikleri vardı. TKP özellikle Kemalistlerin değerlendirilmesinde önemli bir hata yapıyor, Türk ve Müslüman olan komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının siyasi temsilcisi olan Kemalistleri TKP, milli burjuvazinin temsilcisi olarak değerlendiriyordu. Kemalist burjuvazinin bu yanlış değerlendirilmesinin cezasını TKP çok ağır bir biçimde ödedi.

Kemalistler Türkiye'ye davet ettikleri TKP heyetine bir suikast düzenleyerek, TKP'nin kurucusu Mustafa Suphi ve çoğu merkez komitesi üyesi olan 14 yoldaşını, 28/29 Ocak 1921 gecesi bunharca katlettiler. Kurulduğundan 5 ay sonra hemen hemen tüm Merkez Komitesini yitiren TKP, bu ağır yenilgiden sonra bir daha toparlanamadı.

TKP'nin önderliğini ele geçiren Şefik Hüsnü yenilgiden ders alıp, hataları aşma yönünde ilerleyecek yerde, TKP'nin kuruluşunda var olan bazı hataları sistemleştirerek revizyonist bir çizgi haline getirdi. Şefik Hüsnü önderliğindeki TKP, milli burjuvazinin menfaatlerini savunan bir siyasi parti haline döndü.

1952 yılında TKP Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının devletin yoğun saldırısında örgütsel olarak da büsbütün çöktü.

1960-27 Mayıs darbesinden sonra çıkarılan aftan yararlanan bir takım eski TKP kadroları yurtdışına çıkarak,yurtdışında bulunan eski TKP kadroları ile birleştiler.Önce TKP yurtdışı bürosunu oluşturdular.Daha sonra ise kendilerine TKP demeye başladılar.Bu yeni T'K'P artık görevini Sovyetler birliğinin sosyal emperyalist siyasetinin savunuculuğunu yapmak olarak kavrayan bir ajan partisidir.Bu T'K'P nin,Mustafa Suphi'nin kuruluşuna önderlik ettiği TKP ile,ve hatta milli burjuvazi-nin temsilciliğini yapan Şefik Hüsnü'nün önderliğindeki TKP ile bir ilişkisi yoktur.Bugünkü sahte T'K'P,Rus sosyal emperyalizminin yayılmacı emellerinin bir aracı,sosyal-faşist,halk düşmanı bir partidir.

Türkiye'de işçi sınıfı hareketi,1921'de TKP'nin uğradığı ağır yenilgiden sonra,esas olarak kendiliğindenci bir biçimde gelişmiştir.Zayıf olan örgütlü işçi sınıfı hareketi içinde ise Revizyonizm ve Reformizm hakim olmuştur.

Öndersiz ve perspektifsiz gelişen,işçi sınıfı ve bütün halkın hareketleri,komprador burjuvazi ve toprak ağalarının çeşitli klikleri tarafından,kendi iktidar dalaşmaları için kaldıraç olarak kullanılmıştır.

1950'de halkın uluslararası alanda faşizme,özellikle Alman faşizmine karşı,Türkiyede de Nazizmin propagandasını yapan ve faşizmi uygulayan CHP hükümetine karşı duyduğu nefreti iyi kullanan hakim sınıfların Amerikan kanadının temsilcisi DP,halkın oyları ile hükümet olmayı başarmıştır.Bu parti 10 yıllık icraati ile halk içinde tecrit olmuş,1960-27 Mayısında askeri bir darbe ile yıkılmıştır.27 Mayıs darbesi hakim sınıfların kendi içindeki bir gelişmenin,kendi metodları ile çözümünün bir ifadesidir.Bu darbeye de DP faşizmine karşı direnen halkın hareketi,hakim sınıfların iktidar dalaşmasında kaldıraç olarak kullanılmıştır.

27 Mayıs darbesinden sonra hakim sınıflar,halk hareketinin hızını durdurabilmek için halka bazı tavizler vermek zorunda kalmışlardır.Göstermelik de olsa bazı demokratik hakların mücadele ile alınmış olması,halkın örgütlenmesinde ve mücadelesinin yükselmesinde olumlu rol oynamıştır.

Hakim sınıfların faşist baskılarının nispeten geriletildiği 1960'larda,Türkiyede Kurtuluş savaşı sırasındaki kısa dönem hariç,ilk defa açıkça sosyalist eserler yayınlanmaya başlanmış,sosyalizm propagandası yapılmış,halk içinde "sol"a ve "sosyalizm"e karşı sempati kısa zamanda gelişmiştir.

1963'de,işçilerin mücadelesi sonucu,grev hakkı,"Lokavt hakkı" (!) ile birlikte sulandırılarak yasal hale gelmiş,grev mücadelesi Türkiye'yi sarmıştır.Sendikal örgütlenme, demokratik kitle dernekleri örgütlenmesi almış yürümüştür.1963'te reformist bir program temelinde kurulan TİP tüm "sol"u kendi etrafında toplamış,1965'de yapılan parlamento seçimlerinde,parlamentoya 15 "milletvekili" sokmayı başarmıştır.1965'den sonra,mücadele daha da gelişmiş,yoğunlaşmıştır.İşçilerin grevlerine,öğrencilerin anti-emperyalist kitle gösterilerine,yoksul köylülerin toprak işgalleri de katılmıştır.Bu ortamda "sol" içinde saflaşmalar da başlamış,TİP içinde ikisi de modern revizyonist "kapitalist olmayan yoldan kalkınma" tezlerin savunuculuğunu yapan,ancak metotda ayrılan iki siyasi mibrak ortaya çıkmıştır.Bunlardan biri askeri darbeye bel bağlayan MDD'ciler adı ile anılan,diğeri ise 'parlamentar yolla' sosyalizmi kurma hayali içinde yaşayan sosyalist devrimciler adıyla anılan mibraktır.Sonraları MDD,TİP dışına itilmiştir.Daha sonra bu saflaşmalar içinde yeni saflaşmalar ortaya çıkmış,uluslararası

alandan Rus sosyal emperyalistlerinin Çekoslovakya işgali ve Çin Halk Cumhuriyetinde gelişen Kültür Devriminin tüm dünyaya yayılan etkileri, bu saflaşmalarda önemli rol oynamıştır. 1960'ların sonları, 1970 başlarında ise revizyonizm ve reformizme tepki olarak doğan, ve onlara bağlı olarak gelişen küçük burjuva maceracısı grup ve eylemlere karşı takınılan tavır saflaşmada önemli bir rol oynamıştır.

İşte partimiz TKP/ML, dünyada ve Türkiye'de bu şartlar içinde doğmuştur.

TKP/ML, Türkiye'de özellikle 1965'ten sonra hızla gelişen ve 1970'lerin başlarında doruk noktasına ulaşan halkın kendiliğinden gelme mücadelesi şartlarında, uluslararası alanda ise Çin Halk Cumhuriyetindeki Kültür Devriminin etkilerinin tüm dünyaya dalga dalga yayıldığı, Kruşçof tipinde modern revizyonizme karşı Marksizm-Leninizmin zafer kazandığı şartlarda doğdu.

TKP/ML Türkiye'nin çeşitli milliyetlerden halkının geçmişinde ilerici ve devrimci olan ne varsa, ona sahip çıkma Türkiye işçi sınıfı hareketi içinde hüküm süren reformizmi ve revizyonizmi kökten red etme temelinde doğdu. TKP/ML'i kuran kadrolar, TİİKP adlı revizyonist teşkilat içinde, Marksist-Leninist kanadı oluşturan kadrolardı. TİİKP, "sosyalist devrim/milli demokratik devrim" saflaşmasında, MDD safında yer alan, lafta Büyük Proleter Kültür Devriminin kazanımlarına sahip çıkan, lafta halk savaşını savunan, özde ise, milli burjuvazinin menfaatlerini savunan ve askeri darbeye bel bağlayan, revizyonist bir teşkilat idi. Bu teşkilat içindeki İbrahim Kaypakkaya yoldaş önderliğindeki Marksist-Leninist kadrolar, bu teşkilatın çizgisinin revizyonist özünü, Marksizm-Leninizmi kavrama süreci içinde pratik içinde gördüler. Marksist-Leninist kadrolar süreç içinde TİİKP yönetici kliğinin "Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi" adı altında, revizyonist bir çizgi izlediğini kavradılar. Bu kadrolar önce bir süre TİİKP içinde doğru çizgiyi hakim kılmak için muhalefet yürüttüler. Bu muhalefeti yürüten yoldaşlar, 1971 Nisanında şu tezleri ortaya koyuyorlardı.

1. Köylük bölgelerdeki faaliyet esas, şehirlerdeki faaliyet talidir.
2. Silahlı mücadele esas, diğer mücadele biçimleri talidir.
3. İllegal faaliyet esas, legal faaliyet talidir.
4. Ülke çapında düşman bizden güçlü olduğu müddetçe, stratejik savunma esastır.
5. Stratejik savunma içinde, taktik saldırılar esas, taktik savunma talidir.
6. Bu dönemde köylerde silahlı mücadele içinde gerilla mücadelesi esas, diğer mücadele biçimleri talidir.
7. Şehirlerde (büyük şehirlerde) stratejik savunma döneminde kuvvet biriktirmek, fırsat kollamak esas, diğer mücadele biçimleri talidir.
8. Örgütlenmede parti örgütlenmesi esas, diğer örgütlenme biçimleri talidir.
9. Diğer örgütler içinde silahlı mücadele örgütleri esastır.
10. Kendi kuvvetlerimize dayanmak esas, müttefiklerimize dayanmak talidir.
11. Ülkemizde silahlı mücadele şartları vardır.

TİİKP içinde önderliğini İbrahim Kaypakkaya yoldaşın yaptığı muhalefet, işte bu tezleri hakim kılmak için mücadele etti.

İbrahim Kaypakkaya yoldaş, TİİKP içindeki Marksist-Leninist muhalefetin eleştirilerini "TİİKP Program Taslağının eleştirisi"

ve "Mao Zedung'un Kızıl Siyasi İktidar Öğretisini Doğru Kavrayalım" adlı yazılarda sistemleştirildi. Bu yazılarda İbrahim Kaypaklıya yoldaş TİİKP yöneticilerinin izlediği revizyonist çizgiyi teşhir etti. Marksist-Leninist muhalefet TİİKP yöneticisi kliğinin izlediği revizyonist çizgiyi görmesine rağmen, başlangıçta TİİKP'den ayrılmayı düşünmüyordu. Marksist-Leninist muhalefetin amacı, TİİKP içinde doğru çizgiyi hakim kılmak, demokratik merkezizetçilik ilkeleri uygulandığı sürece TİİKP içinde mücadele etmektir. Ancak TİİKP'ye hakim olan yönetici burjuva kligi, kendisine karşı tutarlı bir Marksist-Leninist muhalefetin geliştiğini görünce, demokratik merkezizetçilik ilkelerini açıkça çığnedi. TİİKP'ye hakim olan yönetici burjuva klik, "Proleteryanın çelik disiplini" yaftası altında, Marksist-Leninist muhalefete hayat hakkı tanımadı. Marksist-Leninist muhalefetin varlığını ve yazılarını kadrolardan titizlikle gizledi. Marksist-Leninist muhalefetin önderleri hakkında parti içinde ve dışında akla gelmedik dedikodular ve iftiralar yayılmaya başlandı. Kadrolar içinde Marksist-Leninist muhalefeti yürüten yoldaşlara karşı nefret duyguları uyandırılmaya çalışıldı. Marksist-Leninist muhalefeti yürüten yoldaşların, "tasfiyeciler burjuvalar", "kavga kaçakları", "Troçkist" vb. oldukları yalanları yoğun bir şekilde yayıldı. Merkez, kendine ve taraftarlarına demokrasi, Marksist-Leninist muhalefete ise merkezizetçilik uyguluyordu. 1972 başlarında TİİKP içindeki Marksist-Leninist muhalefet, TİİKP yöneticilerinin iflah olmaz revizyonistler olduğu ve TİİKP içinde mücadele ve Marksist-Leninist çizgiyi hakim kılma şartlarının ortadan kalktığı tespitlerini yaptı. Bu tespitler yapıldıktan sonra ML muhalefet, 9-10 Şubat 1972'de yapılan bir toplantıda "Doğu Anadolu Bölge Komitesi Kararı" adı altında TİİKP yönetici kliğine karşı cephe den bayrak açtı. Bağımsızlığını ilan etti. Bu tarih TKP/ML'nin kurulduğu, TİİKP revizyonistleri ile arasındaki örgütsel bağ koparıldığı tarihtir.

TKP/ML kurulduktan sonra kurucu yoldaşlar yoğun bir teorik ve pratik faaliyete giriştiler.

Teorik alanda, Türkiye devriminin bir dizi meselesine açıklık getirmek, gerek modern revizyonizmle, gerekse her türden oportünizm ile, Marksizm-eninizm arasında kesin çizgiler çekmek gerekiyordu. Bu görevi TKP/ML'nin kurucusu önderimiz İbrahim Kaypaklıya yoldaş yerine getirdi. TKP/ML'nin teorik görüşleri İbrahim Kaypaklıya yoldaş tarafından sistemleştirilerek "Genel Eleştiri", "Kemalizm" ve "Türkiye'de Milli Mesele" adlı yazılarda ortaya kondu. Bu yazılar TİİKP içindeki muhalefet döneminde yazılmış olan "TİİKP Program Taslağının Eleştirisi" ve Mao Zedung'un "Kızıl Siyasi İktidar Öğretisini Doğru Kavrayalım" adlı yazılarla ve ayrıla temel olan "DABK Kararı" adlı yazı ile birlikte, partimizin temel teorik görüşlerini ortaya koyan belgelerdir.

Bu belgelerde, Türkiye Komünist Hareketinin tarihinde ilk defa ortaya Türkiye devriminin bütün temel konularında, Marksist-Leninist görüşler konmuştur.

Bu belgelerde şu tezler sacunulmuştur:

- Türkiye, yarı-Sömürge, Yarı-feodal bir sosyo-ekonomik yapıya sahiptir.
- Demokratik Halk Devrimi emperyalizme, ve ona bağımlı olan komprador kapitalizme/feodalizme karşı yönelmektedir.
- Ülkemizde komprador kapitalizme ve feodalizme karşı verilen halk demokrasisi mücadelesi, aynı zamanda emperyalizme karşı verilen bir mücadeledir.
- Ülkemizde devrimin demokratik ve anti-emperyalist (milli) yanı birbiri ile içiçedir.

- Ülkemizde demokratik devrimin özü,yoksul köylülüğe dayanan tarım(toprak) devrimidir.
- Devrimin itici güçleri,işçi sınıfı,yoksul ve orta köylülük, şehir küçük burjuvazisi ve milli burjuvazinin sol kanadıdır.
- Devrimin öncü gücü işçi sınıfı,temel gücü yoksul ve orta köylülüktür.
- Ülkemizde emperyalizme uşaklık eden komprador patronlar ve toprak ağaları iktidardadır.Devlet bu sınıfların devletidir.
- Türkiye'de emperyalizme uşaklık eden hakim sınıfların iktidar şekli başlangıcından itibaren faşizm olmuştur.
- Ülkemizde anti-faşist mücadele,Demokratik Halk Devrimi mücadelesinden ayrı değildir.Faşizm Demokratik Halk Devrimi ile yıkılacaktır.

Partimizin temel belgelerinde devrimin silahları konusunda şu görüşler savunulmuştur.

- Ülkemizde devrimin üç silahı Komünist Partisi,Halk Ordusu ve halkın devrimci birleşik cephesidir.
- Halk ordusu,Komünist partisi öncülüğünde, silahlı mücadelenin temel mücadele biçimi olduğu ülkemizde,tayin edici bir öneme sahiptir.
- Halkın devrimci birleşik cephesi,devrime hizmet eden bir cephe'dir. Bu cephenin demokratik halk devrimine hizmet etmesi için,cephede Komünist Partisinin önderliği şarttır. Halkın devrimci birleşik cephesi,ancak Komünist Partisi önderliğinde,halkın diğer kesimlerinin işçi-köylü temel ittifakı etrafında fiilen birleşmesi ile gerçekleşir.

Partimizin temel belgelerinde Türkiye devriminin yolu konusunda şu görüşler savunulmuştur.

- Devrim ülkemizin sosyo-ekonomik yapısı gereği,ülkenin çeşitli yerlerinde dengesiz bir gelişme gösterecektir.
- İktidar kırkık bölgelerde,silahlı halk savaşı yolu ile,kurtarılmış bölgeler,kızıl siyasi iktidar alanları kurulmak suretiyle parça parça ele geçirilecektir.
- Devrim kırlardan şehirlere doğru gelişecek,şehirlere kırlardan kuşatılacaktır.
- Ülkemizde devrimin temel örgütlenme biçimi silahlı örgütlenme,temel mücadele biçimi silahlı mücadeledir.

Partimizin temel belgelerinde "Milli Kurtuluş Savaşı" ve "Kemalizm" hakkında da şu tezler savunulmuştur:

- Kurtuluş savaşına önderlik eden Kemalistler, Türk ve Müslüman olan kompradorların ve toprak ağalarının siyasi temsilcileridir.
- Kemalistlerin önderliğindeki Milli Kurtuluş savaşı sonunda,sömürge/yarı-sömürge/yarı-feodal Türkiye,yarı-sömürge,yarı-feodal Türkiye'ye dönüşmüştür.Milli kurtuluş savaşı güdük bir anti-emperyalist niteliğe sahiptir.
- Kemalizm ırkçı faşist Türk-Müslüman kompradorların ve toprak ağalarının ideolojisidir.

Partimizin temel belgelerinde,sosyal emperyalizm sorununu - da Türkiye devrimci hareketi içinde ilk defa doğru bir şekilde yaklaşılmış,partimiz Rus sosyal emperyalizmine karşı doğru bir tavır almıştır.

Temel belgelerimizde,Türkiye'de milli mesele sorununa Türkiye Komünist hareketi tarihinde ilk defa doğru bir biçimde yaklaşılmış,"Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı'nın ne anlama

geldiği açık bir biçimde ortaya konmuş, komünistlerin milli burjuvazi önderliğinde gelececek bir milli hareket karşısında tavrının ne olacağı açıklanmıştır.

Partimiz Milli Mesele konusunda,

- Ulusların Kendi Kaderini Tayin hakkının kayıtsız şartsız savunulması,
- Tüm milliyetler için tam hak eşitliği,
- Tüm milliyetlerden halkın birliği

tezlerini savunmuştur.

Partimiz belgelerinde ülkemiz Komünist hareketinin tarihine de doğru bir biçimde yaklaşılmıştır. Partimiz Mustafa Suphi önderliğinde kurulan TKP'ye sahip çıkmış, onun devamı olduğunu ilan etmiştir. Mustafa Suphi ve yoldaşları öldürüldükten sonraki TKP'nin mirası ise revizyonist olarak tespit edilmiş, ve red edilmiştir.

Bütün bu Marksist-Leninist tezler, partimizin Marksist-Leninist bir platform üzerine kurulduğunu belgelemektedir.

Partimiz kurulduğundan itibaren yürüttüğü teorik faaliyete paralel olarak yoğun bir pratik faaliyete girişti. Önce TİİKP içindeki kadrolar ayrılıktan haberdar edilmeli, Marksist-Leninistlerin TKP/ML içinde birleşmesi sağlanmalı idi. Partinin örgütsel inşasına sarılmak, bölgelerde var olan Marksist-Leninist muhalefeti merkezi bir yapı içinde birleştirmek gerekli idi. Faşist diktatörlüğün saldırılarına karşı partiyi savunmak, taktik saldırılarla partiyi geliştirip güçlendirmek gerekli idi. Silahlı mücadeleye yönelmek, gerilla mücadelesinin siyasi ve örgütsel hazırlığına geçilecek, gerekli idi. Bütün bunlar partimizin önünde duran somut sorunlardı. Partimizi kuran yoldaşlarımız bu sorunları çözmek için fedakarca, can pahasına bir mücadeleye atıldılar.

Yoldaşlarımız bu mücadele içinde siyasi ve örgütsel alanda bazı hatalara düştüler. Bu hatalara hakim sınıfların genel olarak tüm devrimci harekete, özel olarak da partimize karşı giriştiği azgın saldırı ile birleşince, partimiz 1973 ortalarında çok ağır bir yenilgiye uğradı.

Bu yenilgiye sebep olan siyasi ve örgütsel hatalarımız şunlardı:

Genel Eleştiri ve diğer temel yazılarımızda, içinde bulunduğu muz çağ konusunda şu tespiti yapıyorduk:

Çağımız emperyalizmin toptan çöküşe, sosyalizmin bütün dünyada zafere ilerlediği çağdır.

Bu tespit, emperyalizmin yeni bir aşamaya, toptan çöküş aşamasına ulaştığı görüşlerini içeren bir tespitti. Bu tespit emperyalizmin bütün dünyada bir anda toptan çökeceği, sosyalizmin bütün dünyada bir anda zafere ulaşacağı görüşlerini de içinde barındıran bir tespittir.

Bizim yaptığımız bu tespit, emperyalizm çağında evrensel hale gelen "kapitalizmin dengesiz gelişme kanunu", buna bağlı olarak "emperyalist zincirin en zayıf halkasından kopacağı" ve "tek tek ülkelerde proleter devriminin ve sosyalizmin inşasının mümkün olduğu" şeklindeki Leninist tezleri red eden bir tespitti. Bu tespit proleter dünya devrimi sürecinin tek tek ülkelerde devrimin gerçekleşmesi ile gelişeceğini, emperyalizmin dünya çapında toptan bir anda değil, tek tek ülkelerin emperyalist zincirin

halkalarından devrimler sonucu kopması ile süreç içinde yıkılacağı kavramayan bir tespitti.

Bizim çağ tesbitimiz,proleter dünya devriminin karşısındaki engeller olan emperyalizm (sosyal emperyalizm) ve her türlü gericiiliği küçümseyen; dünya çapında devrimin güçlerini ise abartan bir anlayıştan kaynaklanıyordu.

Dünyada var olan objektif durum,bizim "emperyalizm toptan çöküyor" tesbitini yaptığımız sırada,şöyleydi :

Dünya nüfusunun 2/3'ünden fazlası emperyalist ve sosyal emperyalist sömürü şartları altında yaşamakta idi.Emperyalistler ve sosyal emperyalistler dünyayı üçüncü bir genel savaş tehditi altında tutmakta idiler.Subjektif alanda Kruşçof tipi modern revizyonizm dünya Marksist-Leninist hareketine çok ağır zararlar vermişti.Kruşçof modern revizyonizmine karşı mücadelede;Büyük Proleter Kültür Devriminin etkisiyle,dünyanın pek çok ülkesinde genç Marksist-Leninist partiler doğmuştu. Ama bunların devrimci hareket içindeki etkileri çok sınırlı idi.Uluslararası alanda yaygın ve hakim olan akım,modern revizyonizm ve ona tepki olarak doğan ve ona bağlı olarak gelişen küçük burjuva maceracı akımıdı.

Böyle bir durumda,"emperyalizmin toptan çöküşü"nden söz etmek, subjektif isteğimizi objektif gerçekliğin yerine geçirmek anlamını taşıyordu.Bu hatamızı uluslararası alanda ve buna bağlı olarak da ülkemizde,düşmanı taktik açıdan küçümseme,gücümüzü taktik alanda olduğundan çok görmemize ve"sol" siyasetlere yol açıyordu.

Emperyalizmin toptan çöktüğü anlayışı,aynı zamanda devrimin objektif ve subjektif unsurların birleşiminin sonucu ortaya çıkacağını kavramamamızdan kaynaklanıyordu.Biz,bu tespiti yaptığımız dönemde,dünyanın her yanında,özellikle Asya,Afrika ve Latin Amerika'da,devrimci hareketler yükseliyordu. Biz bu hareketlere bakıyor,bu hareketlerin ve önderliklerinin sınıf niteliklerini incelemiyorduk.Bu bizim,Marksist-Leninist partinin,subjektif unsurun devrimdeki önemini tam olarak kavramamamızdan kaynaklanıyordu.

Bizim "emperyalizm toptan çöküyor" teorisini savunmamızın bir başka kaynağı,uluslararası Marksist-Leninist hareket içinde ta kendimiz ilkesiz tavidir.Biz uluslararası Marksist-Leninist hareket içinde Çin Komünist Partisini "yanılmaz otorite" olarak kabul ediyorduk.ÇKP'nin her tezini üzerinde fazla düşünmeden,Marksist-Leninist olarak adlandırıyor ve savunuyorduk."Emperyalizmin toptan çöküş çağı" teorisini deböyle bir anlayışla,kavramadan,kendiliğindenci bir şekilde savunduk."Emperyalizmin toptan çöküş çağı" teorisi,1969'da yapılan ÇKP IX. Kongresinde,kongre raporuna kesin bir formülasyon olarak geçmişti.Bu rapordaki ve esas olarak Lin Biao'nun "Yaşasın Halk Savaşının Zaferi" adlı broşüründeki anlayışa göre,"içinde bulunduğumuz çağ emperyalizmin toptan çöküş,sosyalizmin bütün dünyada zafere ilerlediği çağ idi,ve Mao Zedung düşüncesi" içinde yaşadığımız bu yeni çağın" Marksizm- Leninizm idi.Bu tespitler sinisi bir şekilde Leninizmin artık eskidiği görüşünü yaymakta idi. Bu teoriye savunulan görüşler,aynen Kruşçof tipi modern revizyonistlerin yaptığı gibi Mao Zedung'un görüşlerini Marksizm-Leninizmden koparmakta,ayrı şeylermiş gibi göstermekte idi.Dünyada bir kaç istisna dışında hemen bütün Marksist-Leninist parti ve gruplarca savunulan bu tespitler,uluslararası alanda esas olarak küçük burjuva maceracısı,kendiliğindenci,voluntarist(irade-ci)akımlara teorik temel olmuştu.

Lin Biao tarafından emperyalizmin toptan çöküş çağı teorisine bağlı olarak geliştirilen bir başka tez de, "dünya çapında baş çelişme, emperyalizm ve sosyal emperyalizm ile ezilen uluslar arasında" tezi idi. Partimiz, temel belgelerinde dünya çapında baş çelişmeyi "emperyalizm ve sosyal emperyalizm ile ezilen halklar ve uluslar arasındaki çelişme" şeklinde tespit etti. Lin Biao'nun anlayışına göre, "Asya, Afrika, Latin Amerika'nın geniş alanları dünyanın kırları, geniş metropoller ise dünyanın şehirleri" idi. "Emperyalist ülkelerde devrim, Asya, Afrika, Latin Amerika ülkelerinde devrim olmadan imkansız" idi. Lin Biao dünya çapında baş düşman tespitini, devrimin önce nerede olacağını tespit etmek için yapıyor, devrimler arasında mekanik bir öncelik sonralık ilişkisi kuruyordu. Partimiz, belgelerinde Lin Biao'nun dünya çapında baş çelişme tespitini kullandı, ama bu tespiti temel olan düşünceyi savunmadı. Ancak daha sonraki gelişme içinde Lin Biao'nun dünya kırları/dünya şehirleri", "dünya çapında halk savışı" gibi tezleri de partimiz tarafından savunuldu. Bu da kavramadan, kendiliğindenci bir biçimde oldu.

Uluslararası alanda 1972'de yapılması gerekli olan şey, içinde bulunduğumuz çağı emperyalizm ve proleter devrimleri çağı olduğu, Leninizmin ilkelerinin eskimediği, Mao'nun görüşlerinin Leninist görüşler olduğu tezlerinin savunulması idi. O dönemde "emperyalizmin toptan çöküş çağı" teorisine karşı Marksist-Leninist ilkelerle dayalı bir mücadele yürütülmeli, bu teorinin Kruşçov'un modern revizyonist tezleri ile özde bir olduğu ortaya konmalı idi. Yapılması gerekli olan şey, uluslararası alanda hakim olan anti-Marksist, anti-Leninist akıma karşı ilkeli bir mücadele yürütmekti. Partimiz bu görevi yerine getiremedi. Emperyalizmin toptan çöküş çağı teorisinin anti-Leninist özünü kavramadı. Kendiliğindenci bir biçimde bu teoriyi savundu. ÇKP otoritesine körce bağlılık bu konuda önemli rol oynadı.

Partimizin yenilgisine sebep olan temel siyasî hatalardan biri de, ülkemizdeki 1972 başlarında yaptığı durum değerlendirmesidir. Partimiz kurulduğu sırada ülkemizde durumu şöyle değerlendiriyordu:

"Genel olarak dünyada, özel olarak da Türkiye'de objektif şartlar devrime son derece elverişlidir."

"Şimdi işçi sınıfımızın ve yoksul köylülerimizin büyük çoğunluğu kurtuluşlarının ancak silahlı mücadele ile olacağını kavramış durumdadır..."

Bu tespitlerin yapıldığı 1972 Şubat'ında ülkemizde objektif ve subjektif durum nasıldı?

Ülkemizde 12 Mart 1971'de askeri darbe olmuştu. Darbenin amacı çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının yükselen devrimci mücadelesini bastırmaktı; Başlangıçta hakim sınıfların çeşitli klikleri kurulan hükümetlere ortak oldular, fakat 1971'in sonuna doğru, Amerikanca faşist klik, diğer klikleri tasfiye ederek, siyasî tekelini kurma yönünde önemli bir mesafe kaydetti. 1971 Nisanından itibaren, ilan edilen sıkıyönetim ile birlikte, hakim sınıflar halka ve devrimci örgütlere karşı yoğun bir terör, saldırı ve sindirme kampanyasına giriştiler. Devrimci örgütler ve halk bu saldırılar karşısında ağır kayıplar verdiler. Halkın kendiliğinden gelme mücadelesi faşist terör karşısında önce durakladı, sonra da geri çekilmeye başladı. 1972 yılının başları, faşist terörün uç noktasına ulaştığı, devrimci örgütlerin ağır kayıplara uğradığı, halk hareketlerinin geri çekildiği ve hakim sınıflar arasında geçici bir istikrar sağlandığı, parlamenter maskeli açık faşizmin geçici istikrar kurduğu bir dönemdi.

Yani partimiz yukardaki tespiti yaptığı sırada, objektif şartlar devrime son derece elverişli değil, tam tersine elverişsizdi. Devrimci durum yükselme değil, bir duraklama ve hatta geri çekilme içinde idi.

Subjektif duruma gelince: Bu tespitin yapıldığı 1972 Şubatında, Türkiye Proletaryasının öncü örgütü TKP/ML henüz yeni kurulmuştu. Örgütsel inşaa henüz başlangıç aşamasında idi. Halk kitleleri ile bağ yok denecek kadar azdı. Halk geniş çapta reformist ve revizyonist akımların ideolojik-siyasi etkisi altında idi. Küçük burjuvazinin 'sol' siyasi akımları olan THKO, THKP/C gibi örgütler ağır kayıplar vermişlerdi. Bunların heyecan verici silahlı eylemlerine sempati duyan kitleler içinde 'silahlı mücadelenin' 'yenilgisi'; yalın, yenilgici düşünceleri geliştirmişti. "İşçi sınıfımızın, yoksul köylülerimizin büyük çoğunluğu kurtuluşlarının silahlı mücadele ile olacağını kavramış durumdadır." tespiti, yanlış bir tespitti. Durum bu tespitin tersi idi. Kitlelerin bilinç ve örgütlenme seviyesi geri idi.

Partimiz 1972 başlarında var olan durumu doğru değerlendirdi. Gerek objektif, gerek subjektif açıdan durumun değerlendirilmesinde partimiz düşmanın güçlerini taktik açıdan küçümsedi, devrimin güçlerini ise olduğundan fazla gördü, ve gösterdi. Dünyada olduğu gibi, Türkiye'de durum değerlendirilmesinde de partimiz, subjektif istegi objektif gerçekliğin yerine geçirirlik ağır bir hataya düştü.

1972 yılı başında Türkiye'de yapılması gerekli olan şey, devrimci dalganın -kısa süre için de olsa- geri çekilme içinde bulunduğunu tespit etmek, partinin ideolojik-siyasi-örgütsel inşasına hız vermek olmalıydı. Parti önderliğinde kırık bölge lerde gerilla birimleri kurulmalı, gerilla savaşının hazırlıkları yapılmalı idi. Kitleleri uyandırmak ve örgütlemek için her fırsattan yararlanılmalı idi. Hakim sınıfların azgın saldırısını en az kayıpla atlatmak için gerekli tedbirler alınmalı idi.

Partimiz bunun yerine, yanlış durum değerlendirmesine uygun bir yol seçti. Gerilla mücadelesinin hazırlık aşamasını atlayarak "Derhal silahlı mücadeleyi genelleştirme" yolunu seçti. Bu dönemde şu hatalar yapıldı:

1/ Geri çekilme ile saldırı dönemlerini isabetlice tespit edememek, bu dönemlere uygun mücadele ve örgütlenme biçimlerine baş vurmamak.

2/ Devrimci durum gerilediği 12 Mart faşizmi şartlarında, gerilla savaşının hazırlık görevini sabırlı ve ihtiyatlı bir çalışmayla tamamlamadan, çalışma bölgelerindeki halk yığınları ile sağlam bağlar kurmadan, çalışma bölgelerine iyice yerleşmeden vb. gibi görevleri yerine getirmeden eldeki tecrübesiz kadrolarla kırlarda ve şehirlerde "sol" taktik saldırılara girişmek. Devrimci durum gerilemeye devam ettiği halde, kısmi kayıplar verildiği halde, faşizmin dikkati ve saldırıları partimize yöneldiği halde geri çekilmemek, yapılan 'sol' taktik hataları daha güçlü bir şekilde sürdürmek.

3/ Halk yığınları arasındaki siyasi çalışmaya (propaganda, ajitasyon ve örgütlenmeye) gereken önemi vermemek.

4/ Kadro siyasetinde geri kadroları da profesyonel çalışmanın içine çeken aceleci bir yöntem izlemek.

5/ Proleter enternasyonalizminin görevlerini doğru olarak kavrayıp yerine getirememek. Uluslararası alanda kendini Marksist-Leninist parti olarak tanıtan TİKP'nin teşhir ve tecrit meselesini küçümsemek. Marksist-Leninist partilerle ilişki kurma

onları destekleme,onlardan destek isteme meselesini küçümsemek.
6/Kadınların kurtuluşu meselesini,dogru olarak devrim meselesine bağlı olarak ele almakla birlikte,kadınlar üzerindeki özel baskılar ve bunlara karşı mücadele sorununu,sorun olarak bile gündeme getirmemek.

7/Silahlanma ve askeri eğitim konusuna önem verildiği halde,şartların yeterli bir silahlanmaya izin vermemesi.

8/Çalışma tarzında uzmanlaşma ve kollektif çalışma yöntemlerini yeterince geliştirememek.

Partimiz çok kısa ve fakat yoğun mücadele pratigi içinde,henüz hatalarını kavrayıp düzeltecek zamanı bulamadan,komprador burjuvazi ve toprak ağalarının çok ağır bir saldırısına maruz kaldı.Önder kadrolar bu saldırıda kimi öldürülerek,kimi zindanlara atılarak kaybedildi.Partimiz çok ağır bir yenilgiye uğradı.

Partimizin uğradığı bu ağır yenilginin esas sebebi,partimizin işlediği siyasi ve örgütsel hatalardır.Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist devletin 1973 başlarında saldırılarını özellikle partimiz üzerinde yoğunlaştırması,yenilginin dış sebebi olmuştur.Partimiz eğer durumu doğru değerlendirebilse,ve doğru mücadele ve örgütlenme yöntemlerini seçebilse idi,yenilgi bunca ağır olmayabilirdi,hakim sınıfların yoğun saldırısı daha az bir kayıpla atlatılabilirdi.

Partimizin yenilgisine yol açan hatalar şu objektif şartlar içinde ortaya çıktı.

-Partimizin kadrolarının önemli bir bölümü TİİKP içinden gelmek idi.TİİKP yönetici kliği,kadroları 'halk savaşı' ajikasyonu ile elde tutan,lafta 'sol' öзде pasifist,revizyonist bir teşkilattı.Bu teşkilatın sol laflarla süslü aşırı sağcı özü,TKP/ML'i oluşturan kadrolarda sağa ve pasifizme karşı derin bir nefret uyandırmıştı.Bu kadrolar içinde sağ pasifizme karşı 'sol' düşüncelerin yerleşmesi için objektif temel vardı.

-Ülkemizde komünist hareket 50 yıl revizyonizmin hakimiyeti altında kalmıştı.Genç komünist kadroların dayanacağı,öğreneceği Marksist-Leninist bir geçmiş yoktu.'Eski' revizyonistler devrimci hareketi devamlı sağa çekiyorlardı.

-Genç kadroların marksizmi-Leninizmi kavramaları çok sığ idi.-TKP/ML'i oluşturan kadroların çok önemli bir bölümü 1960'lar-da gelişen anti-emperyalist nitelikteki aydın hareketi içinden gelmekteydiler.Çoğu küçük burjuva kökenli idi.

Yaptığımız hatalar işte bu objektif şartlarda ortaya çıktı.

Hatalarımızın İdeolojik Kaynağı ve Sınıfsal Temeli:

Yenilgimize yol açan hata,düşmanın gücünü hem Türkiye'de,hem de uluslararası alanda olduğundan az görmek,düşmanı taktik planda küçümsemek,devrimin güçlerini ise olduğundan çok görmek,gücümüzü taktik planda abartmaktır.Yaptığımız bu hata,objektif gerçekliğin yerine,subjektif istegimizi geçirmekten kaynaklanmaktadır.Biz,gerçeği olduğu gibi değil,olmasını istediğimiz gibi değerlendirdik.Biz,mümkün olan en kısa zamanda Türkiye'de komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının iktidarını yıkmak,halk iktidarını kurmak istiyorduk.Bunun yolunun silahlı halk savaşı olduğunu görüyor,TİİKP'nin bol bol halk savaşı edebiyatı yapmasına rağmen sürdürdüğü aşırı sağcı pasifist çizgiye karşı nefret besliyorduk.İçinde bulunduğumuz pasifist zindanını derhal kırmak,derhal silahlara sarılmak istiyorduk.Bizim devrim yapma istegimiz,halk savaşını en kısa zamanda başlatma istegimiz,objektif gerçekliği olduğu gibi kavramamıza istegimizi objektif gerçekliğin yerine geçirmemize yol açtı.

Bu yaptığımız hata subjektivizm idi.Türkiyede durumu subjektivist bir tarzda değerlendirdik.Uluslararası alanda da isteğimizi dile getiren subjektivist bir dünya tahlilini aynen alarak kullandık.

Proletarya partisi, olaylara diyalektik materyalist bir bakış açısı ile,bilimsel bir şekilde yaklaşmak zorundadır.Var olan bir şeyi,olduğu gibi değerlendirmek,objektif gerçekliği bütün yönleri ile doğru bir biçimde değerlendirmek ve kavramak,o objektif gerçekliği proletarya lehine değiştirebilmenin ilk şartıdır.Dünyayı değiştirebilmenin ilk şartı,objektif gerçekliği doğru bir biçimde kavramaktır,değerlendirebilmektir.Objektif gerçeğin çarpıtılması,subjektif istegin onun yerine geçirilmesi yenilgiye götürür.Bu kaçınılmazdır.Subjektivizm,burjuva ideolojisinin bir yansımasıdır.Subjektivizm,felsefi alanda materyalizme;metod da diyalektige aykırıdır.

İdeolojik kaynağı subjektivizm olan hatalarımızın sınıfsal dayanağı küçük burjuvazidir.Küçük burjuvazinin kah kendine aşırı güvenen (düşmanın gücünü taktik alanda küçümseyip,kendi gücümüzü olduğundan çok görmemiz.),kah kendine aşırı güvensizlik (Uluslararası alanda ÇKP otoritesine körce bağlılık) uzun süreli düşünmeyen,aceleci,sabırsız,(derhal silahlı mücadeleyi genelleştirme) kendiliğindenci (ajitasyon,propaganda ve kitle örgütlenmesini küçümseme eğilimi) tavırları hatalarımızda açıkça görülebilir.

İdeolojide subjektivizm,sınıfsal olarak ise küçük burjuvaziden kaynaklanan hatalarımız kendini siyasi ve örgütsel alanda tespit ettiğimiz gibi 'sol' oportunist hatalar olarak göstermiştir.

Biz komünistler,hata yapmaktan korkmayız.Çünkü bizim elimizde Eleştiri/Özeleştiri gibi marksist-leninist bir silah vardır.Biz bu silahı kullanarak hatalarımızı tespit eder,bunları aşarız.Her geçen gün hatalarımızdan arınır,marksizm-leninizm bilimini daha iyi kavrar,bu bilimi ülkemiz gerçeğiyle daha iyi bağdaştırırız.Biz,diyalektik materyalistleriz.Doğruların yanlışlarla mücadele içinde kavranıp gelişeceğini biliyoruz.Bu yüzden yaptığımız hatalar bizi korkutmadi,korkutmuyor.Biz hatalarımızı açıkça ortaya koymaktan da korkmuyoruz.Çünkü hataların ancak açıkça ortaya konup,kaynaklarının kurutulması ile gerçekten aşılabileceğini biliyoruz.Biz,hataların yapıldığı somut şartlardan koparılmasının yanlış olduğunun,herhangi bir olguyu değerlendiren izlenmesi gereken yöntemin,o olguyu bütün yönleriyle değerlendirmek yöntemi olması gerektiğinin de bilincindeyiz.

Biz partimizin geçmişteki çalışmasının olumlu ve olumsuz yönlerini bir bütün olarak değerlendirdiğimizde şu sonuca varıyoruz.

Partimiz,TKP/ML,Marksist-Leninist temeller üzerinde kurulmuş,bir Komünist Partisidir.Partimiz.TKP/ML kuruluşunda ve kuruluşundan sonraki dönemdeki kısa pratiğinde bazı önemli hatalar yapmıştır.Bu hatalar taktik planda hatalardır.Partimiz taktik planda yaptığı bu hatalar sonucu ağır bir yenilgiye uğramıştır.

Partimizin olumsuz yönleri ve hataları talidir.

Görevimiz bu hatalardan öğrenmek,bu hatalara bir daha düşmemektir.

1973 Yenilgisinden Sonraki Dönem:

Partimiz 1973 ortalarında ağır yenilgiye uğradıktan sonra yapılması gerekli olan şey;geçmişin doğru bir şekilde değerlendirilmesi,bu değerlendirme temelinde merkezi yapının yeniden oluşturulması idi. Partinin ideolojik-siyasi-örgütsel inşası çalışmasına gerekli idi.Partimiz yenilgisinden sonra,bir yıla yakın

bir süre kendini toparlayamadı. Bunda, bu görevi yapması gereken yoldaşların kapıldığı yalınlığın payı büyüktü. Yenilgiden bir yıl kadar sonra merkezi örgütlenmenin sağlanması için daha elverişli şartlar ortaya çıktı. Bu durumu değerlendiren (...) yoldaşlarımız, (...) merkez oluşturdular. Bu, partimizin yeniden merkezileşmesi yolunda atılan önemli, çok olumlu bir adımdı. Ancak yeniden merkezileşme yolunda atılan bu olumlu adımın üzerinden uzun bir zaman geçmeden, partimiz bu kez de içten saldırıya uğradı. Yeniden inşa döneminde partimizin içine sızan bazı dönem unsurlar merkez içinde bir darbe hareketine giriştiler. Daha sonra 'Koordinasyon Komitesi' (KK) adı ile anılan burjuva hizibi bir darbe ile parti yönetimini 1974 sonlarında ele geçirdi.

Bunlar, esas görevleri partinin merkezi işlerliğini yeniden sağlamak, partinin ideolojik-siyasi-örgütsel inşasını derinleştirmek olduğu halde, görevlerinin tam tersini yaptılar. Örgütsel alanda var olan dağınık yapıyı ayakta tuttular, daha da geliştirdiler. İdeolojik-siyasi alanda partinin siyasi çizgisini geliştirmek yerine, önce var olan bazı 'sol' hataları daha da derinleştirdiler; sonra bütünüyle sağa döndüler. Partimizin geçmişte hep yanlış yaptığı görüşlerini savunmaya başladılar. Bunlar yönetimde oldukları sürece, hiçbir dönemde parti propagandası yapmadılar. Partinin varlığını adeta unutturmaya çalıştılar. Daha sonra 1976 Nisanında partiye karşı açık bir tasfiye hareketi ne giriştiler. Çıkardıkları bir yazı ile partimizin sosyo-ekonomik yapı tespiti yanlış olduğu, buna bağlı olarak devrimin yolu konusunda da yanlış görüşler savunulmuş olabileceği (!) partinin çizgisinin marksist-leninist olmadığı, ve TKP/ML'in zaten bir parti olmadığı, marksist-leninist olma yolunda ilerleyen bir hareket (!) olduğu, partimizle THKO(ML), THKP/C-ML arasında nitelik bir fark olmadığı görüşlerini açıkça savunmaya başladılar.

Onların bu tasfiyecî görüşlerine karşı önce partimizin bir bölge teşkilatında açık mücadele başladı. Bu mücadele kısa zaman içinde diğer bölgelere de sıçradı. 1977 yılının başlarında partimizin çalışma yaptığı hemen bütün bölgelerde saflar belirginleşti. Parti tasfiyecisi hizip ile, parti arasındaki örgütsel bağ da kesinlikle kopartıldı.

'KK' döneminde partimizin yaptığı hataların çok büyük bir bölümü, partinin yönetimini eline geçiren bir burjuva hizibi olan ve bilinçli olarak başından itibaren partimizi tasfiyeye yönelenlerin, partiyi tasfiye çalışmasının bir parçasıdır.

-Tasfiyeciler, partimizi yıkmayı amaçladıklarından, özelleştirmesi meselesini geçiştirmişler, kadroları bugün-yarın sözleriyle avutmuşlardır.

-Bunlar yönetimde oldukları dönemde sınıf mücadelesinden hiçbir sorunu karşısında merkezi tavır takınmamış, partiyi derin bir suskunluk içine sokmuşlardır.

-Partimizin ideolojik ve siyasi görüşleri merkezi olarak savunulmamıştır.

-Modern revizyonizme ve her türden oportünizme karşı, bu akımların halk içinde etkisini kırma yolunda en küçük bir merkezi çalışma yürütülmemiştir.

-Her türden oportünistlerin partimize karşı giriştiği ideolojik-siyasi saldırılar cevapsız bırakılmıştır.

-Partinin görüşlerinin savunulması bir yana, KK döneminde çıkarılan üç merkezi yazıda da, partimizin görüşlerine zıt, burjuva görüşleri savunulmuştur.

-KK döneminde bütün dünya Marksist-leninist hareketi içinde yaygınlık kazanan ve partimizin çeşitli bölgelerinde de savunulan "Üç Dünya Teorisi"ne KK dört elle sarıldı.Sınıf uzlaşmacılığını örgütleyen bu teori, KK hizibinin pasifist-sağcı çizgisine uygun bir 'teori' idi.

Örgütsel alanda 'KK' hizibi partimizi dağıtıcı bir çalışma yürütmüştür.

'KK' döneminde partiye 'KK'nın niteliğine uygun unsurlar,dönekler,hizipçiler,bir yığın burjuva doldurulmuştur. 'KK' kendisi gibi bir hizip olan AB hizibini,bu hizip,özeleştiri adını verdiği bir yazıda partimizin temel görüşlerini red ettiği halde,grup olarak partiye almıştır.

'KK' döneminde izlenen kadro siyaseti,kadroları yalnızca merkezden verdiği emirleri yerine getiren memurlara dönüştüren,kadroları insiyatiften yoksun bırakan bir kadro siyaseti olmuştur.

-'KK' parti içindeki marksist-leninistlere karşı merkeziyetçilik,kendisine ve niteliğine uygun burjuvalara demokrasi uygulamıştır. -Bütün kadroların talebi olan yayın organının çıkarılması sürekli geri atılmış,kadrolar oylanmıştır.

Bütün bunları yapan 'KK',1976 Nisanından sonra partiyi tasfiye çalışmasını açık planda sürdürmeye başladığı zaman,kendi sorumlusu olduğu bütün bu olumsuzlukları partiye mal etmiştir. 'KK',kendi sorumlusu olduğu olumsuzlukları kadrolara göstererek "Bu kadar ağır hatalar yapan bir partinin marksist-leninist bir parti olamayacağı açıktır." demogojisine baş vurmuştur.'KK' nizibi bu tavrı ile,ve daha sonraki gelişmesi ile,partimiz içine sızmış ve amacı başından beri partiyi tasfiye etmek olan bir burjuva hizibi olduğunu,sorumlusu olduğu bütün olumsuzlukları partiyi tasfiye amacı ile bilinçli olarak yaptığını ispatlamıştır.

'KK'nın partimizin merkezini ele geçirdiği dönem boyunca partimizin ideolojik-siyasi-örgütsel çizgisini savunan parti kadrolarının ve çeşitli parti bölge yönetimlerinin hatası,parti içinde 'KK' tarafından geliştirilen kendiliğindenci,kuyrukçu,lafta sol,özde sağ pasifist siyasete karşı yeterli bir mücadele yürütmemiş olmalarıdır.'KK'nın tasfiyeci bir hizip olduğu zamanında tespit edilememiş; 'KK' nın' partinin merkezi işlerliği fiilen ortadan kaldırmasına göz yumulmuş, 'KK'nın partiyi siyasetsiz bir duruma sokması ile uzlaşmıştır.Bu konularda yeterli mücadele yürütülmemiştir. 'KK'nın partimizi olayların kuyruğuna takılan bir küçük burjuva hizibi derekesine düşürdüğü bunun partinin tasfiyesi anlamına geldiği anında kavranamamıştır.Partinin içinde iki çizginin mücadelesinde,partimiz içindeki marksist-leninist kadrolar önemli hatalar yapmıştır. Bu hatalar siyasi alanda 'KK' hizibinin oportunist çizgisi ile uzlaşma, bu çizginin partimizden tasfiyesi için yeterli bir mücadele verilmemesi şeklinde özetlenebilir.

Bu hata;parti içinde iki çizginin mücadelesini iki sınıfın mücadelesi olarak görmekten,parti içine yanlış çizgiyi de proleter çizgi olarak görmekten;merkezi 'yanılmaz' görmekten; partinin içinde burjuva çizgisinin hakim olabileceğini kavramamaktan kaynaklanmaktadır. "Parti merkezine gelen,partinin iradesini temsil eder.Bunların partiyi tasfiyeye kalkışması düşünülemez" şeklindeki idealis: mantık;parti kadrolarının 'KK' hizibinin tasfiyeci,parti düşmanı yüzünü tanımlarını geciktiren mantıktı.Boyle bir düşünce,felsefi alanda,her meseleye sınıfların üzerinde bakan,idealizmin ürünüdür.

Bu hatamız da,istegimizi (Merkez partiyi tasfiye etmez!)

objektif olgunun yerine geçirme,yani subjektivizm ,hataımızın ideolojik kaynağını oluşturmaktadır.'KK' hizibine karşı yürütülen mücadelede partimizin yaptığı hataların sınıfsal kaynağı,hem merkezi otoriteye tapan (Merkez haklıdır/Merkez hata yapmaz) hem de başı-boşluğu savunan (Merkezin merkezi dağıtması ile uzlaşma -çok merkezli yönetim)kendine güvenmeyen,so-rumsuz,rahatına düşkün küçük burjuvazidir.

'KK' tasfiyeci hizibi ile örgütsel bağımız da kesildikten sonra,partimizin hayatında yeni bir canlılık dönemi başlamıştır.'KK' hizibinin pasifist sağ çizgisi,yerini parti içinde ve dışında aktif bir ideolojik-siyasi-örgütsel inşaa mücadelesine bırakmıştır.Bu mücadele örgütsel alanda yeniden merkezi bir yapıyı oluşturma hedefine yönelmiştir.Bu mücadele dönemi içinde,partimizin çeşitli bölge teşkilatları,kendi bölgeleri adına yayın organları çıkarmışlar,bu yayın organlarında partinin görüşlerini savunma;geliştirmeli hedeflemişlerdir.Bu dönem de bölgeler arasında ilişkiler kurulmuş,merkezi yapının sağlanması için girişimlerde bulunulmuştur.Bölgeler arasındaki ilişkilerin düzenli bir şekilde yürütülebilmesi için bir "Bölgelerarası Toplantılar"sistemi kurulmuş;daha sonra bölge temsilcilerinden oluşan bir "Örgütlenme Komitesi" (ÖK) oluşturulmuştur.ÖK,partimizin I. Konferansını hazırlayarak,tarihi önem de bir görevi yerine getirmiştir.

Bu dönemde tek tek bölgelerin yürüttüğü mücadele,ve ÖK'nin yürüttüğü çalışma esas olarak olumlu,partimizi geliştiren bir mücadele olmuştur.Bu dönemdeki esas hatamız,partimizin içinde bulunduğu çok başlı durumun bir süre daha sürdürülmesi,merkezi işlerliğin yeniden sağlanması için yaptığımız çalışmanın kendiliğindenci bir biçimde yürütülmüş olmasıdır.

Aslında bu dönemde yapılması gereken şey;baştan itibaren (hangi bölgelerin 'KK' ile ilişkisini kestiği belli olduktan sonra) bölgeler temsilcilerinden oluşan geçici bir merkez kurmak idi.Bu geçici merkez,bir yandan merkezi yapının sağlanması için konferans hazırlıklarını sürdürürken,diger yandan,sınıf mücadelesinin sorunları karşısında partimizin çizgisi temelinde merkezi tavır takınmalı;merkezi önderlik görevini yerine getirmeli idi.Böyle geçici bir merkez oluşturulması konusunda tutucu ve cesaretsiz davrandık.ÖK başlangıçta,"bölgelerin içişlerine karışmama" ilkesi temelinde kuruldu.Bu yanlıştı.Sanki bir partinin bölge teşkilatları değil de,ayrı ayrı gruplar biraraya geliyordu.Bu kararın alınmasında,henüz 'KK' ile örgütsel bağını yeni koparmış olan bölgelerin birbirine karşı duydukları güvensizliğin önemli payı vardı.

Bu güvensizlik ise,çeşitli bölge yönetimlerinin birbirleri ile ilişkilerinde şu veya bu ölçüde yaptıkları hatalar önemli bir rol oynuyordu.

ÖK kurulduktan bir süre sonra,"bölgelerin içişlerine karışmama" şeklindeki ilkeye ters olan "ÖK,çeşitli konularda parti adına tavır takınacaktır.ÖK'nin aldığı kararlara bütün bölgeler uyacaktır" kararı alındı.Bu karar,ÖK'nin geçici bir merkez görevini üstlenmesi anlamına geliyordu.Ama bu karar,tabanın ve sınıf mücadelesinin zorlaması sonucu,kavranmadan alınan bir karardı.Gelişme kendiliğindenci bir şekilde olmuşt.Bu kararın kavranmadan alındığının en açık örneği,ÖK'nin kuruluşunda alınan "bölgelerin içişlerine karışmama" kararının kaldırılması idi.ÖK,kendiliğindenci bir gelişme sonucu aldığı parti çizgisi temelinde merkezi siyaset tayin etme yeterligörevini bir şekilde yerine getiremezdi ve getiremedi.ÖK'nin önemi kay

ranmadığından, ÖK üyelerinin hala bölgelerindeki çalışmayı esas almaları, ÖK'nin çalışmalarının aksak yürümesinde önemli bir etken oldu. ÖK'nin görevlerinin baştan doğru bir şekilde tesbit edilememesi, bunun sonucunda da ÖK'nin yapısının merkezi önderlik görevini yerine getirebilecek bir şekilde olmaması, konferansın hazırlıklarında da kendini kendiliğindencilik şeklinde gösterdi. ÖK bu dönemde bütün parti kademelerine bir çağrı yaparak, konferansa kadar tartışılacak meseleleri açıklamıştır. Ancak tartışmaya merkezi olarak önderlik edip, tartışmayı merkezi olarak hazırlanan taslaklar üzerinde sürdürerek yönlendirme görevini yerine getirmemiştir. Böylece her bölge teşkilatı, ayrı tartışmalar sürdürmek zorunda kalmış, tartışmalar olabileceği kadar verimli olmamıştır.

ÖK döneminde de, parti propagandası yapma konusunda, 'KK' döneminden beri var olan çekingenlik sürmüş, çeşitli bölgeler dışına karşı parti adına propaganda yapma görevinde pasif davranmışlardır. ÖK'nin son döneminde partimiz bu hatayı aşma yönünde bir gelişme göstermiştir.

Parti propagandası konusunda gösterilen çekingenlik, objektif olarak oportunistlerin "parti yoktur" demagojisine fırsat veren bir davranıştı.

Bu dönemde hataların doğduğu objektif ortam, partimizin merkezini ele geçiren bir hizibin, kendine duyulan körce güveni kötüye kullanarak partiyi tasfiyeye kalktığı, bunun sonucunda partiden atıldığı; bu hizibin tasfiye hareketinin partide ağır bir tahribat yaptığı bir ortamdı. Bu ortamda atılacak yanlış bir adım, bölgeler arasında sağlanmaya çalışılan güveni sarsacak bir davranış, partiye ağır zararlar verebilirdi. Merkezi işlerliğin sağlanmasında gelişmenin belli bir ölçüde kendiliğinden ciliğe bırakılmasında bu objektif durum önemli rol oynadı.

Bu dönemde yaptığımız hataların da ideolojik kaynağı subjektivizm (varolan durumu doğru değerlendirememek); sınıfsal kaynağı küçük burjuvazidir (bölgesel çalışmayı öne alma / tutucu davranma/güvensizlik, vb.)

Partimiz bütün bu dönemlerden geçerek, komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının tüm saldırılarına, burjuva temsilcilerinin tüm içten yıkma çabalarına rağmen bu güne gelmiştir.

Partimiz I. Konferansı, partimize yeniden bir merkezi yapı kazandırma yolunda atılan tarihi önemde bir adım olmuştur.

Partimiz I. Konferansı geçmişini değerlendirmiş, Partimizin öz eleştirisini kabul etmiştir.

I. Konferans partimizin tüzüğünü kabul etmiş, bir dizi meselede bağlayıcı kararlar alarak önümüzdeki dönemde yapılacak çalışmaların yolunu çizmiştir.

I. Konferans nihayet, bir Merkez Komitesi seçmiş, Bu Merkez Komitesine Kongreyi hazırlama; ve hazırlık dönemi içinde partiyi tam yetki ile yönetme görevi vermiştir.

Partimiz hatalarından öğrenmekte, her geçen gün güçlenmektedir. Partimizi halkımızı demokratik halk devrimi mücadelesinde zaferle ulaştıracaktır. Partimiz ülkemizde sosyalizmin inşasına önderlik edecek, bütün dünyada komünizmin gerçekleşmesi için yılmadan mücadele edecektir. Partimizin yenilgileri bizi korkutmuyor. Çünkü partimizin yenilgileri, içinde zafer tohumları taşıyan yenilgilerdir.

Partimiz halkımızı mutlaka zaferle ulaştıracaktır. Çünkü partimiz marksist-leninist bir partidir.

HATALARIMIZDAN ÇIKARDIĞIMIZ DERSLER:

Partimizin yukarıda ana hattı ile tespit ettiğimiz hatalarından şu dersleri çıkartıyoruz:

Subjektivizmi alt edelim:

Partimizin gelişmesi içinde hataların önemli bir bölümünün ideolojik kaynağının subjektivizm olduğunu görüyoruz. Subjektivizm, kendi isteklerimizi, gerçekmiş gibi görme; gerçeklerin yerine geçirme şeklinde kendini gösteriyor. Subjektivizm, partimizin geçmişinin de gösterdiği gibi, zararlı bir burjuva düşüncesidir. Biz dünyayı değiştirmek, içinde bulunduğumuz ilişkileri devrimle değiştirmek isteyen komünistleriz. İçinde bulunduğumuz ilişkileri değiştirebilmenin ilk şartı onları olduğu gibi görebilmek, kavramaktır. Objektif olguları olduğu gibi kavramazsak, bunları değiştirmemizin imkanı yoktur. Subjektivizm, işte bunu engellemektedir. Subjektivizm, bilimin yerine safsatayı hakim kılmak demektir. Bunu kavramalı, subjektivizm hatasına düşmekten titizlikle kaçınmalıyız.

Marksizm-Leninizm bilimini doğru kavrayalım; Marksizm-Leninizmi ülkemizin somut gerçekliği ile birleştirelim:

Şurası açıktır ki biz, yaptığımız hataların hiç birini bile bile, halkımıza ve partimize zarar vermek için yapmadık. Yaptığımız hataların pek çoğunun hata olduğunu, yanlış bir denek taşı olarak pratik bize gösterdi. Ama biz yaptığımız hataların önemli bölümünü, eğer Marksizm-Leninizm bilimini doğru bir biçimde kavramış olsaydık; materyalizmi ve diyalektiği derinlemesine kavramış olsaydık, eğer dünya komünist hareketinin deneylerini yeterince inceleyip bunlardan öğrenseydik; ve eğer ülkemizdeki devrimci mücadelenin tecrübelerinden yeterince öğrenbilseydik, yapmayabilirdik.

Bugün, Marksizm-Leninizm bilimini kavrayışımızın hala sığ olduğunu tespit edebiliyoruz. Marksizm-Leninizm, bir anda "Hadi kavrayalım" demekle kavranılamaz. Bütün bilimlerin kavranılması gibi, Marksizm-Leninizmin de kavranması uzun süreli bir çaba gerektirir.

Marksizm-Leninizm, bizim elimizde içinde bulunduğumuz toplumu değiştirmek için var olan bir bilimdir. Bu yüzden Marksizm-Leninizmi kavramak, onu toplumu değiştirmek için uygulamak demektir. Marksizmi kavramada tayin edici olan, Marksizm-Leninizmin ilkelerini kavrama ve bu ilkeleri içinde bulunduğumuz topluma yaratıcı bir biçimde uygulamaktır. Marksizm-Leninizmi kavramak Marksist-Leninist ustaların eserlerini, onların şu veya bu formülasyonunu ezberlemek değildir. Marksizm-Leninizmi kavramak, onun temel ilkelerini kavramak ve bu ilkeleri içinde yaşadığımız ve değiştirmek istediğimiz toplumun şartlarına uygulamak demektir. Bunun için içinde yaşadığımız toplumun yapısının doğru bir tahlili, Marksist-Leninist açıdan bir tahlili başarı için ilk şarttır.

Marksizm-Leninizm düşmanları, dün olduğu gibi bu gün de, Marksizm-Leninizme karşı saldırılarını esas olarak iki şekilde yapmaktadırlar.

Bunların bir bölümü, Marksizm-Leninizmin ilkelerini "şartlar değişti" diyerek "revizyondan" geçiren revizyonistlerdir. Diğer bölümü ise, şu veya bu marksist ustanın belli şartlar içinde yaptığı, ve yalnızca söylendiği an ve mekan için geçerli olan doğru bir öneriyi, bir formülasyonu vs. evrenselleştiren, Stalin'in deyimi ile marksizmin özünü değil, "lafzını" savunan dogmatiklerdir.

Revizyonizm ile dogmatizm arasında Çin seddi de yoktur. Bugün en koyu revizyonist olanlar, yarın en koyu dogmatik olabilirler. Tersi de söz konusudur. Bazı bu iki yan aynı anda da içiçe bulunabilir. Oportünizmi belirleyen ilkesizlik olduğu için, oportünistler, işlerine geldiği zaman dogmatik, işlerine geldiği zaman revizyonist olurlar. Revizyonizm, bugün gerek ülkemizde, gerek uluslararası alanda hakim olan anti-markсист akımdır. Marksizmin kavranmasında, revizyonizme karşı mücadele ve marksist-leninist ilkelerin tavizsiz savunulması bu yüzden esastır. Bu yapılırken, marksizm-leninizmi ölü bir takım formüller yığını haline getiren, toplumu kitaplara uydurmaya çalışan dogmatizme karşı mücadele de göz ardı edilmemelidir.

Siyasi çalışmayı bütün çalışmalar içinde esas halka olarak kavrayalım:

Marksizm-Leninizmi kavramak için, siyasi çalışmayı esas halka olarak kavramalıyız.

Siyasi çalışma içinde, parti içinde pratiğe bağlı olarak yürütülmesi gereken ideolojik-siyasi eğitim çalışmalarını tayin edici bir rol oynar. Bu çalışma marksist-leninist klasiklerin ve partimizin yazılarının kolektif bir biçimde incelenmesi şeklinde yürütülmelidir.

Parti dışında yürütülecek siyasi çalışmada da, görüşlerimizin kitleye kavratılması, kitle içinde çeşitli yollarla yürütülecek parti ajitasyon ve propagandası tayin edici önemdedir.

Marksist-Leninist Parti Öğretisini ve Parti içinde iki çizginin mücadelesini doğru kavrayalım:

Komünist partileri içinde bulundukları toplumdaki soyutlanmazlar. Sınıflı toplumlarda var olan sınıf mücadelelerini, komünist partilerinin içinde yansıtır.

Ülkemiz somutunda bu konuda durum şöyledir:

Ülkemiz toplumunda, devrimin içinde bulunduğumuz aşamasında Demokratik Halk Devriminden menfaati olan sınıf yalnızca proletarya değildir. Proletarya dışında yoksul ve orta köylülüğün şehir küçük burjuvazisi ve milli burjuvazinin sol kesiminin de devrimden menfaati vardır. Bugün ülkemizde proletaryanın asgari programı, bu sınıfların istek ve taleplerini de yansıtmaktır. Bu yüzden bu sınıfın temsilcileri, proletarya partisinin asgari programını gerçekten savunarak, azami programı ise savunur görünerek partiye sızabilirler. Komprador burjuvazi ve toprak ağaları sınıfları ise, partiyi içten yıkmak için partiye ajan sokmaya çalışırlar. Bu sınıfların ajanları da, partinin programını savunur görünme temeline partiye sızabilir.

Parti içine sızan proletaryaya yabancı unsurlar, sınıf mücadelesinin her döneminde sınıf niteliklerine uygun tavır takınırlar. Sınıf mücadelesi bu şekilde parti içinde de kendini gösterir.

Partide küçük burjuvazinin ve milli burjuvazinin temsilcilerinin, bu sınıfların menfaatlerini ve düşüncelerini savunanların ille de bu sınıflardan gelmesini beklemek yanlıştır. Parti içinde yanlış düşünceleri savunanların, subjektif isteği burjuvaziye hizmet etmek olmayabilir. Ama buna rağmen, parti içinde burjuva düşüncesini (bilinçli-bilinçsiz) savunanlar, bu düşünceleri savundukları sürece, objektif olarak burjuvaziye (küçük burjuvaziye/milli burjuvaziye ve hatta komprador burjuvazi ve toprak ağalarına) hizmet ederler.

Parti içinde komünistler, burjuvazinin düşüncesine karşı uzlaşmaz olmak zorundadırlar. Komünistlerin görevi, bu düşünceleri ve bu düşüncelerin taşıyıcılarını partiden tasfiye etmektir.

Parti içinde iki çizginin mücadelesinin iki sınıfın mücadelesi olduğu kavranmadığı durumlarda, parti ağır zararlar görür. Uzlaşılan burjuva görüşler, çizgi haline gelip parti yönetimini ele geçirebilir. Komünistler hep bunun bilincinde olmalı, uyanıklığı bir an bile elden bırakmamalıdır. Parti içinde burjuva düşüncesine aman verilmemelidir. Ancak parti içinde iki çizginin mücadelesinde mücadele metodları da doğru seçilmelidir. Özellikle burjuva düşüncelerinin parti içindeki taşıyıcılarına karşı davranışlar çok önemlidir. Hata yapanlara yaklaşımda amacımız 'hastayı tedavi etmek', hata yapanların hatalarını düzeltmelerine yardımcı olmak, onları kazanmak olmalıdır. Hata yapanların hatalarının sistemli belli noktalarda mı olduğuna, yoksa sistemleşmiş bir çizgi haline gelmiş mi olduğuna da dikkat edilmelidir.

Oportunist görüşlere, anti-marksist görüşlere karşı mücadele hem parti içinde hem de parti dışında sürdürülmelidir. Bu mücadelede marksizm-leninizmle oportünizm arasındaki çelişmenin ideolojik alanda uzlaşmaz bir çelişme olduğu hiç aklıdan çıkartılmamalıdır. Ama oportünizmle, marksizm-leninizm arasındaki çelişmenin uzlaşmaz olması; oportunist görüşlerin tek tek taşıyıcıları ile marksist-leninistler arasındaki çelişmenin pratik alanda da uzlaşmaz olduğu anlamına gelmez. Bunu da unutmamalıyız. İşte çeşitli oportunist gruplarla eylem birlikleri bu sebepten mümkün olmaktadır.

Hiziplerle mücadele tecrübesinden doğru dersler çıkaralım:

Partimizin tarihi, parti içine sızmış çeşitli burjuva hiziplerine karşı mücadele tecrübeleri ile doludur.

Bu konuda en önemli tecrübeler 'KK' tasfiyeci hizibine ve bu hizibin partiyi aldığı AC hizibine karşı mücadelede kazanılmıştır. Bu mücadeleler göstermiştir ki, hizipleri etkisiz kılabilmek için doğru çizgiyi savunmak yeterli değildir. Hiziplerin partiye zarar vermesini engellemek için seçilecek mücadele yöntemleri de çok önemlidir.

Bütün hiziplerin belli ortak özellikleri vardır.

Hiziplerin tümünün ortak özelliklerinden birisi; demokratik merkezîyetçilik ilkelerini çiğnemeleridir. Bu yüzden marksist-leninistler, hiziplere karşı mücadelede bu noktada çok dikkatli olmak zorundadırlar.

Hiziplerin tümünün bir başka ortak özelliği, tartışmayı, siyasi-ideolojik alandan kaydırmak, bireyselliğe dönüştürmek; dedikodu, karalama vb. yollara baş vurmadır. Bu onların sınıfsal yapısının gereğidir. Komünistler sabırlı olmalı, kıskırtmalara kapılmamalı, tartışmayı siyasi alana çekmelidir. Hizipçiler siyasi alanda tavır takınmaya zorlanmalıdır. Komünistler kesinlikle, hizipçilerin dedikodu, karalama vb. gibi mücadele yöntemlerine başvurmamalıdır.

Hiziplere karşı mücadelede tayin edici olan, hiziplerin ortaya çıkışını bağtan engellemek, hizipçiliğe karşı uyanık olmaktır. Partinin varlığının, hiziplerin varlığı ile bağdaşamayacağı gerçeği iyice kavranmalı, partinin irade ve eylem birliğini sarsmaya yönelik hiçbir harekete hoşgörülü davranılmamalıdır.

Demokratik merkezîyetçilik ilkelerini doğru kavrayalım; Merkezî yanılmaz düşüncesini yıkalım; Akıma karşı mücadele cesaretine sahip olalım:

Partimizin geçmişı,parti merkezini ele geçiren bir burjuva hizibinin partiye ve halkın davasına ne kadar ağır zararlar vereceğini göstermektedir.Partimizin başına çöreklenen burjuva kliğı,bütün burjuvalar gibi demokratik merkezizetçiliğı sözde savunmuştur.Gerçekte demokratik merkezizetçilik yaftası altında "bürokratik merkezizetçiliğı" uygulamıştır.Kadrolardan gelen eleştiriyi bastırması,kendine ve taraftarlarına demokrasi;merksist-leninistlere ise merkezizetçilik uygulamıştır.

Bundan öğrenmeli, demokratik merkezizetçilik ilkelerini tavizsiz savunmalıyız.Parti içinde demokrasi ve merkezizetçilik herkes için geçerlidir.Parti içinde demokrasi ve merkezizetçilik birbirinden ayrılamaz.Demokrasinin olmadığı yerde merkezizetçilik,burjuva kuyrukçuluğudur.Merkezizetçiliğın olmadığı yerde ise, demokrasi,burjuva başıbozukluğudur.Bunu unutmamalı, demokrasi ve merkezizetçilik ilkelerini doğru bir biçimde kaynaştırmalıyız.

Geçmiş,bize "Merkez yanılmaz" düşüncesinin de yanlış bir düşünce olduğunu gösterdi.Partimizin merkezini ele geçiren tasfiyeciler hizip,bilindiğı gibi,bu tasfiye işinde,bizim "Merkez yanılmaz", "Merkez her zaman haklıdır", "Merkez ağır hata yapmaz" şeklindeki düşüncelerimizden geniş çapta yararlanmıştı.Partimizin tarihi,bu düşüncelerin idealizmden kaynaklanan zararlı düşünceler olduğunu göstermektedir.

Merkez de,partinin çoğunluğu da yanlış düşünceler savunabilir.Böyle bir durumda komünistler,doğru bulduğu görüşleri parti içinde ve parti yoluyla savunurlar.Doğru görüşleri hakim kılmanın mücadelesini verirler.Eğer parti gerçekten bir komünist partisi ise, demokratik merkezizetçilik ilkesi işliyorsa,yanlış savunmalar bunu bilerek,halkın davasına zarar vermek için savunmuyorlarsa,uzun sürede doğru görüşlerin doğruluğu pratikte ispat olacak ve doğru görüşler partiye mücadele içinde hakim olacaktır.Komünistler azınlıkta da olsalar,doğru görüşleri savunmaktan hiç bir zaman vazgeçmezler,ve akıma karşı mücadele cesaretine sahip olurlar.

Komünistlerin tanıdığı bir tek 'otorite' vardır.O da marksizmleninizm bilimidir.Bunu hiç unutmamalıyız.

Partimizin örgütsel inşasını derinleştirelim.Partiyi Bolşevikleştirelim:

Partinin örgütsel inşasında öncelikle şu noktalara dikkat etmeliyiz.

-Bugün parti kadrolarımızın önemli bir bölümü küçük burjuvaziden, özellikle de aydın kesiminden gelmektedir.Yaptığımız hataların sınıfsal kaynağı hep küçük burjuvazidir.Bu yüzden işçi kuyrukçuluğuna düşmeden,parti kadrolarımızın sınıfsal kökenini işçilerin özellikle de sanayi işçilerinin lehine değiştirmeye çalışmalıyız.

-Kadro siyasetinde,profesyonelliğı üretimden kopmak olarak ele alma yanlış anlayışına son vermeliyiz.Kadrolar (Parti işçileri) partinin verdiği her görevi yapmaya hazır,bilinçli insiyatifli kişiler olmalıdır.Yönetici niteliğe sahip yoldaşlar kadro olmalıdır.

-Partinin tüm hücrelerinde kollektif çalışmayı geliştirmeliyiz.

-Altan üste/üstten alta iki yönlü denetimi gerçekleştirmeliyiz.

-Legal ve illegal çalışma ve örgütlenme arasındaki ilişkileri doğru kavramalı,legal kitle örgütlerini illegal hücreler aracılığı ile yönlendirmeliyiz.

-Gençlerin ve kadınların örgütlenmesine gereken önemi vermeliyiz.

Gençleri ve kadınları kitle örgütleri düzeyinde ayrı birimler halinde örgütlemeliyiz.

Proleter enternasyonalizminin görevlerine dört elle sarılalım:

Partimizin geçmişte yaptığı önemli hatalardan biri; uluslararası komünist hareket içinde görevlerini tam olarak yerine getirmemesidir. Partimizin uluslararası komünist hareket içinde oportünizme karşı mücadelede üzerine düşen görevi tam olarak yerine getirememiştir. Çeşitli ülkelerdeki marksist-leninist partilerle ilişki kurma, bunları destekleme, bunların desteğini talep etme konusunda pasif davranmıştır. Adeta "Biz Türkiyede devrim için mücadele ediyoruz. Bizim proleter dünya devrimine katkımız budur." şeklinde bir düşünce pratiğe yansımıştır. Proleter enternasyonalizminin görevlerini böyle bir yorumlama, eksik bir yorumlamadır. Son çözümlemede enternasyonalist değil, milliyetçidir. Proleter enternasyonalizmi; yalnızca kendi ülkesinde devrim mücadelesi yürütmek değildir. Bunun yanında her ülkede, o ülkede devrim mücadelesine önderlik eden marksist-leninist teşkilatları her yönden desteklemektir. İşte biz bu görevi yeterince yerine getiremedik.

Önümüzdeki dönemde uluslararası alanda, oportünizme karşı mücadelede marksizm-leninizmin ve proleter enternasyonalizminin bize yüklediği görevleri tutarlı bir biçimde yerine getirmeliyiz.

Türkiyedeki devrim, proleter dünya devriminin bir parçasıdır ve ona hizmet eder. Biz, Türkiyeli komünistler devrimi, yalnızca çeşitli milliyetlerden halkımızın kurtulması için yapmak istemiyoruz. Ülkemizde devrimi bütün dünya halklarının kurtuluşu için, onun bir parçası olarak, dünya çıpında sınıfsız bir topluma varmak amacı ile yapmak istiyoruz. Önümüzdeki dönemde bunun bilincinde hareket etmemiz görevimizdir.

YOLDAŞLAR;

Yukarıda kısaca geçmiş dönemde yaptığımız hataları, bu hataların kaynaklarını tespit ettik. Düzeltme yöntemlerini ortaya koyduk. Görevlerimizi tespit ettik. Şimdi görev bu özeleştiriyi hayata geçirmektir. Halkımız ve bütün dünya komünistleri, partimizden bu özeleştiriyi hayata geçirmesini bekliyor. Bu zor ama şerefli görevi dört elle sarılalım. Bu görevi başarıyla yerine getirelim.

BÜTÜN DEVRİMCİLER;

Demokratik Halk Devrimi mücadelesi, sosyalizm mücadelesi, sınıfsız toplum mücadelesi, ancak, marksizm-leninizm silahıyla donanmış öncü örgütün önderliğinde başarıya ulaşabilir. Ülkemizde proleteryanın marksist-leninist teorisiyle silahlanmış öncü örgütü TKP/ML'dir. Bütün devrimciler, oportünist mihrakları yıkalım. TKP/ML saflarında birleşelim!

ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN HALKIMIZ;

Bizim için kurtuluş, hakim sınıfların şu veya bu kanadının peşine takılmakta değildir. Bizim için kurtuluş, yüzlerine marksist-leninist maskesi takan bir dizi sahtekarın peşine takılmakta da değildir. Kurtuluş, Demokratik Halk Devrimindedir. Bu devrim mücadelesinde bize yol gösterecek olan teşkilat, marksizm-leninizm silahı ile silahlanmış, devrim yoluna baş koymuş savaşçılardan oluşan TKP/ML'dir. Partimiz yaptığı özeleştiriye sonra daha da güçlenmiştir. Güçlenecektir. Devrim ancak TKP/ML önderliğinde halkımız silaha sarıldığı zaman başarıya ulaşacaktır. Bütün halkımız, TKP/ML saflarında örgütlenelim; TKP/ML'i destekleyelim!

BÜTÜN DÜNYA KOMÜNİSTLERİ;

Partimiz dünya proletaryasını. Türkiyedeki öncü örgütü olarak, bütün dünya komünistlerini desteklediğini açıklar; bütün dünya komünistlerini TKP/ML'i desteklemeye çağırır!

- YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM!
- YAŞASIN PROLETER DÜNYA DEVRİMİ!
- YAŞASIN PROLETER ENTERNASYONALİZMİ!
- YAŞASIN DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ MÜCADELEMİZ!
- YAŞASIN HALK SAVAŞI!
- KOMPRADOR PATRON AĞA DEVLETİNİ YIKACAĞIZ! HALK İKTİDARINI KURACAĞIZ!
- YAŞASIN TKP/ML VE ONUN ÖNDERLİĞİNDEKİ TIKKO VE TMLGB!

ŞUBAT 1978

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

TÜZÜK

I. BÖLÜM

TKP/ML'İN NİTELİĞİ VE AMAÇLARI

- a) TKP/ML, çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının sınıf örgütlerinin en yüksek biçimi, Marksizm-Leninizm teorisi ile silahlanmış, bilinçli, örgütlü ve öncü siyasi partisidir.
- b) TKP/ML, Mustafa Suphi yoldaş önderliğindeki TKP'nin bir devamı olarak önderimiz İbrahim Kaypakkaya yoldaş tarafından 1972 yılında kurulmuştur. Kuruluşu ülkemiz Komünist hareketin de yeni bir dönüm noktası yaratmıştır. Bugünkü, Rus sosyal emperyalizminin uşaklığını yapan sahte T'K'P ile hiç bir ilişkisi yoktur.
- c) TKP/ML, proletaryanın elinde dünyayı devrimle değiştirmek için bir araç olan Marksizm-Leninizmi, bütün eylemlerine yön veren teorik temel kabul eder. Proletaryanın büyük önder ve öğretmenleri olan Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung'un öğretilerini revizyonist, modern revizyonist, Troçkist ve her türden oportunist saldırıya karşı korur, savunur ve uygular. Partimiz, Marksizm-Leninizme düşman akımların, proletarya ve halk içinde etkisi kırılmadan önderliğini tam olarak gerçekleştiremeyeceğinin, her türden sapmayla uzlaşmanın devrimi yene ilgilie götürüleceğinin bilincinde olarak, tüm düşman akımlara karşı uzlaşmaz bir mücadele yürütür.
- d) TKP/ML, Marksizm-Leninizmi bir dogma değil, mücadelesinin ya nılmaz klavuzu olarak kavrar. Dünya halklarının ve Türkiye halkının devrimci mücadelelerinin tecrübelerinden ders çıkarma ilkesini kabul eder. Paris komününün, Büyük Ekim sosyalist devriminin, ve Büyük Proleter Kültür devriminin tecrübelerine sahip çıkarak, onların aydınlık yolundan yürür.
- e) TKP/ML, Dünya proletaryasının Türkiye'deki öncü siyasi Partisi olarak, proleter enternasyonalizmi ilkelerini savunur. Tüm üyelerini ve halkı her türden milliyetçiliğe karşı enternasyonalizm ruhu ile eğiterek proletaryanın şanlı kırmızı bayrağı altında toplamak için mücadele eder. Türkiye devrimini, emperyalizm ve proleter devrimleri çağında, dünya proleter devriminin bir parçası olarak kabul eder. Uluslararası komünist hareketin Marksist-Leninist ilkeleri temelinde birliği için mücadele yürütür. Kardeş Marksist-Leninist Partilerle proleter enternasyonalizmi ve eşitlik ilkeleri temelinde ilişki kurar, geliştirir. Uluslararası alanda emperyalizmi zayıflatıp geriletken ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerini destekler.
- f) TKP/ML, Demokratik halk devrimini gerçekleştirerek sosyalist toplumu kurma, komünizme ulaşma amacını benimser.
- g) TKP/ML, yarı-sömürge, yarı-feodal ülkemizde, Demokratik Halk Devriminin yolu olarak, kırılgan şehirliere doğru gelişecek olan halk savaşı stratejisini benimser.
- h) TKP/ML Ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı ilkesini kayıtsız, koşulsuz kabul eder. Her türlü milli imtiyaza karşı çıkar, tüm milliyetlerin tam hak eşitliğini savunur.
- i) TKP/ML, kendi içinde gönüllü birliğe dayanan bir mücadele örgütüdür.

İçerisinde Demokratik Merkezîyetçilik esaslarına göre tüm üyeleri için geçerli olan proletaryanın bilinçli disiplini hüküm sürer. Eleştiri, özeleştiri ilkesini gelişmesinin en gerekli şartlarından biri olarak kabul eder. Marksist-Leninist irade ve eylem birliğinden doğan gücünü zayıflatan, partiyi yıkmayı amaçlayan hiziplerin varlığına müsaade etmez.

j) TKP/ML, Kapitalist toplum ile komünist toplum arasında bir aşama olarak oldukça uzun bir tarihi dönemi kapsayan sosyalist toplumda sınıfların ve sınıf mücadelelerinin varlığını kabul eder. Bu dönem içinde proletarya diktatörlüğünün zayıflatılması halinde iktidarın burjuvazinin eline geçebileceğinin, sosyalist bir ülkede kapitalizmin yeniden inşa edilebileceğinin proletarya diktatörlüğünün burjuva diktatörlüğüne dönüşebileceğinin bilincinde hareket eder.

k) TKP/ML, Komünizm hedefine ulaşmak için hiçbir fedakarlıktan kaçınmayacağını ilan eder.

II. BÖLÜM

PARTİ ÜYELİĞİ

MADDE 1- Her Türkiyeli işçi, yoksul ve orta köylü veya sınıf kökeni ne olursa olsun her hangi bir kişi TKP/ML'e üye olabilir.

TKP/ML'E ÜYE OLMANIN ŞARTLARI ŞUNLARDIR:

- 18 Yaşını bitirmiş olmak,
- Parti tüzük ve programını kabul etmek, Parti kararlarını uygulamak, Parti disiplinine uymak,
- Partinin herhangi bir organında faal olarak çalışmak,
- Parti aidatını düzenli olarak ödemek.

MADDE 2- TKP/ML'E ÜYE OLMA İŞLEMİ ŞU ŞEKİLDE GERÇEKLEŞİR:

Partiye üyelik kesinlikle ve yalnızca birey temelinde olur. Partiye üye olmak isteyen her kişi, kendisi ile temas halinde bulunan parti hüccresine bu isteğini bildirir. Partiye üyelik isteği, parti hüccresinin oybirliği ile onaylanmasıyla karar haline gelir. Karar, bir üst parti hüccresinin onayı ile kesinleşir. Üye olmak isteyen kişi, üye adayı olarak partiye alınır; Parti üyeliği hakkında alınan kararlar bekletilmeden bir üst organlar vasıtasıyla Parti Merkez Komitesine ulaştırılır. Parti Merkez Komitesi ve Parti Bölge Komiteleri parti üyeliği hakkında alınan kararları bozabilir.

Parti üyeliği için müracaat eden her kişi, müracaat tarihinden bağlamak üzere 6 ay süre ile parti üye adayı olarak kabul edilir. (Partili yoldaşlar parti üyeliğine layık gördükleri kişilere hüccredeki diğer yoldaşların da onayını alarak, partinin tüzüğünü ve görüşlerini açıklar ve üyelik teklif ederler. Bu teklifin yapıldığı, teklif edilen kişinin bunu kabul ettiği an, üyelik müracaat tarihi olarak kabul edilir.) Adaylık süresinde adayın bağlı olduğu Parti hüccresi, adayı sıkı bir denetime tabi tutar ve bu 6 aylık süre sonunda kesin kararını verir.

Gerektiği zaman 6 aylık adaylık süresi bir üst organın da onayı alınarak bir yıla kadar uzatılabilir. Adayın üyeliğinin kabul edilmemesi halinde bu, adaya gerekçeleriyle birlikte yazılı olarak bildirilir. (Parti güvenliğinin gerektirdiği hallerde bu yapılmayabilir.)

MADDE 3-PARTİ ÜYELERİNİN GÖREVLERİ:

a)İdeolojik ve siyasi seviyesini devamlı olarak yükseltmek, Marksist-Leninist teoriyi devrimci pratikle iç içe öğrenmek, onu bir eylem klavuzu olarak kavramak ve uygulamak.

b)Partinin yayınlarını eleştirici bir gözle incelemek.Revizyonizme, modern revizyonizme, Troçkizme, reformizme ve oportünizmin her türüne karşı mücadelede uyanık kararlı ve amansız olmak.Proletarya davasına zararlı akımlara karşı mücadeleyi görev kabul etmek.Zararlı akımlar hakim bile olsa mücadeleden yılmamak.Akıma karşı mücadele cesaretine sahip olmak.

c)Partinin gönüllü mücadelecisi birliğini ve komünist saflığını korumak.Bu birliği ve saflığı bozmaya yönelik her türlü hizipçi çalışmaya karşı uyanık ve mücadelede kararlı olmak.

d)Parti disiplinine kesinlikle uymak,parti kararlarının uygulanmasında yaratıcı ve aktif bir rol oynamak.

e)Halk kitleleriyle kaynaşmak.Halkın dertleriyle ilgilenmek ve halka hizmet etmek.Halkın kendiliğinden gelme mücadelelerine katılmak,örgütlemeye çalışmak,ve bilinçli bir yön vermek için en önde mücadele etmek.Zorlukları halkla beraber çözmeye çalışmak.Onlara partinin siyasetini ve Marksizm-Leninizmi kavratmak için yılmadan çaba sarfetmek.

f)Komünist ahlak kurallarına uygun olarak yaşamak.Halkın kurtuluşu davasını,proletaryanın sınıfsız topluma varma mücadelesini ve onu temsil eden partiyi her şeyin üstünde tutmak.Partinin,halkın,proletaryanın ve komünizm davasının menfaatlerini her türlü kişisel menfaatlerin üstünde tutmak.Davranışlarında tutarlı,alçakgönüllü,örnek ve her türlü fedakarlığa hazır olmak.

g)Halka,partiye,yoldaşlara ve kendine karşı dürüst ve açık davranmak.Hataları yenmek konusunda eleştiri ve özeleştiriye açık, kararlı ve cesur olmak.Her türlü dedikodu ve arkadan konuşma gibi bayağılaştırılmış ve kişisel saldırı aracı haline getirilmiş eleştiriye karşı çıkmak,eleştiriye hastalığı tedavi etmek amacıyla ve örgüt içinde yapmak.

h)Parti aidatlarını düzenli bir şekilde ödemek,partinin maddi imkanlarını korumak ve geliştirmek için çalışmak.

i)Parti görüş ve kararları doğrultusunda yaptığı çalışmalar hakkında bağlı bulunduğu hücreye düzenli rapor vermek.

j)Sınıf düşmanlarının parti içinde olduğu gibi parti dışındaki saldırılarına karşı uyanık ve cesaretli olmak.Sınıf mücadelesini,düşmanın eline geçmek halinde de sürdürerek hapisane ve mahkemeleri komünizmin propaganda alanları haline getirmek.

k)Pozculuk,boşboğazlık,gevezelik,merak gibi küçük burjuva hastalıklarına karşı mücadele etmek,parti sırlarını gizlemek.

l)Proleter enternasyonalizminin görevlerini yerine getirmek.Milliyetçiliğe karşı mücadele etmek.

MADDE 4-PARTİ ÜYELERİNİN HAKLARI:

a)Bağlı olduğu parti organında,partinin siyasetini ilgilendiren tüm konularda fikrini belirtmek,önerilerde ve eleştirilerde bulunmak.Partinin siyasetinin tayinine aktif olarak katılmak.

b)Parti kurullarına seçilmek ve seçmek.

c)Parti genel toplantılarında ve kendi çalıştığı parti organında partinin herhangi bir kademesinde çalışan üyeler hakkında,parti içindeki görevi ne olursa olsun eleştiri getirmek.

d)Kendisine disiplin cezaları ile ilgili karar verilecek toplantıda hazır bulunmak.(Bu hak parti güvenliği gerektiriyorsa kısıtlanabilir.)

e)Kendi parti organı içinde çözemediği herhangi bir sorun hakkında,Merkez Komitesine kadar tüm üst kademelere parti yolu ile yazılı olarak danışmak.

MADDE 5-Parti üye adayları,seçme ve seçilme hakkı dışında,parti üyelerinin sahip olduğu bütün haklara sahiptir.Parti üyelerinin görevleri aynı zamanda üye adayları için de geçerlidir.

MADDE 6-Her parti üyesi veya üye adayı yazılı veya sözlü bir şekilde gerekçelerini bildirerek kendi isteği ile partiden ayrılabilir.

MADDE 7-DİSİPLİN CEZALARI-

Partinin birliğini bozan,parti kararlarını uygulamayan,parti içi demokrasiyi zedeleyen,üyelik ve partinin kendine verdiği görevleri amacı dışında kullanan,parti disiplinine uymayan,davranışları ile partiyi halkın gözünden düşüren parti üye ve üye adayları çalıştığı organ veya daha yüksek organlarca sorumlu tutulur ve cezalandırılır.Suçun ağırlığına göre bu cezalar:

- a)İhtar
- b)Ağır ihtar
- c)Görevden alınma
- d)Üye adaylığına çevrilme
- e)Geçici ihraç
- f)Kesin ihraç olabilir.

Parti cezaları suçu işleyen kişinin çalıştığı parti organı tarafından salt çoğunlukla verilir.Ceza verilmeden önce suçlanan kişinin savunması alınmalıdır.Özel bazı durumlarda parti yönetici organları da herhangi bir parti organında çalışan bir parti üyesi hakkında üyelikten atılmaya kadar varan cezaları verebilir.Cezalandırılan parti üyesinin çalıştığı parti organına bu karar gerekçeleriyle yazılı olarak bildirilir.

Bütün parti cezaları,bir üst organ tarafından onaylandıktan sonra kesinleşir.Kesinleşen bir parti cezasına karşı,cezalandırılan parti üyesi,en yüksek parti organına kadar,bütün parti organlarına itirazda bulunabilir.

Parti üyelikten bir daha alınmamak üzere çıkarılma (kesin ihraç) en ağır cezadır.

Parti üyelikten geçici olarak çıkarılmış (Geçici ihraç) herhangi bir üye,uzun süreli bir deneme süresinden sonra partiye yeniden alınabilir.

Üyeler hakkında alınan tüm disiplin cezaları Parti Merkez Komitesine vakit geçirilmeden bildirilir.

III.BÖLÜM PARTİNİN ÖRGÜTLENME İLKELERİ:

Partinin örgütlenme ilkesi Demokratik Merkezîyetçiliktir. Demokratik Merkezîyetçilik ilkelerine göre:

a)Bütün parti yönetici organları,aşağıdan yukarıya demokratik seçimler yoluyla işbaşına gelir.

b)Bütün parti yönetici organları,düzenli aralıklarla kendilerini seçen örgüt kademelerine hesap vermekle yükümlüdür.Parti yönetici organları devamlı olarak kendilerini seçen örgüt kademeleri ile temas halinde olur. Demokratik danışma mekanizmasını sürekli işletir.

c)Bütün parti için tek disiplin geçerlidir.Buna göre:

- Birey partiye,
- Azınlık çoğunluğa,
- Alt kademeler üst kademeye,
- Tüm parti Merkez Komitesine tabidir.

Tüm parti organları,üst organlara faaliyetleri hakkında düzenli rapor vermekle yükümlüdür.Raporlar,raporu veren hücrenin tüm üyelerinin onayından geçmelidir.Rapora itirazlar varsa raporda belirtilmelidir.

Parti içi demokrasi,her parti üyesine,partinin siyasetini ilgilendiren tüm konularda fikrini,çalıştığı parti organı içinde ve genel parti toplantılarında savunma hakkını garanti eder. Parti üyesi eleştirisinin çalıştığı parti organında bastırıldığı,dikkate alınmadığı görüşünde ise,eleştirisini bir üst organ nezdinde tekrarlayabilir.Herhangi bir parti üyesi,partinin aldığı kararı,yanlış da olsa,uygulamakla yükümlüdür. Karar hakkında gerek kendi çalıştığı parti organında,gerekse daha üst organlar nezdinde fikrini açıkça savunabilir.Parti içinde eleştiri bastırmak,ıdari tedbirlerle eleştirinin yolunu kapamak,demokratik merkezîyetçilik ilkeleri ile uyumsuz.

Tüm parti organları,üyelerin eleştirilerini yapabilecekleri canlı bir tartışma ve bilinçli bir disiplinin hüküm sürdüğü bir ortam yaratmakla yükümlüdürler.Partinin yönetici organlarının seçiminde seçime katılan bütün üyeler gösterilen herhangi bir adaya itiraz etme ve yeni aday teklif etme ve her aday üzerinde tartışma açma hakkına sahiptirler.

IV.BÖLÜM

PARTİNİN TEMEL ORGANLARI:

Partinin temel organları,parti hücreleridir.Parti hücreleri en az üç yoldaştan oluşur.Parti üyesi yoldaşların önderliğinde parti sempatizan hücreleri de hücre örgütlenmesine uygun olarak örgütlenir.

Her parti hücreğinde hücre sekreteri bulunur.Hücre sekreteri hücrenin yürüteceği bütün çalışmalardan birinci dereceden sorumludur.Hücrenin bir üst parti hücre si ile temasını sağlar.

Her parti hücreğinde bir de hücre sekreter yardımcısı bulunur.Hücre sekreter yardımcısı,hücre sekreterinin engellenmesi halinde sekreterin görevini yüklenir.Hücre sekreteri,yardımcısını bu görevi yürütebilecek bir şekilde eğitmekle yükümlüdür.

Her parti hücre si,sekreter ve sekreter yardımcısını kendi seçer.Seçim her yıl yapılır.Seçim sonuçları bir üst parti organı tarafından onaylandıktan sonra kesinleşir.

Parti hücreleri,köylerde,fabrikalarda,ma denlerde,okullarda,burjuva ordusu ve devlet daireleri içinde,çeşitli işyerlerinde,sendikalarda,ve diğer kitle örgütleri içinde,mahallelerde,kı sacası kitlenin olduğu her yerde kurulabilir.

Partinin yığınlar içinde kök salmasını ve yığınlara önderlik etmesini hücreler sağlar.Hücreler tüm çalışmalarını,halk yığınlarını demokratik halk devrimini gerçekleştirmek,prole

tarya önderliğinde demokratik halk diktatörlüğü şartlarında kapitalizmi tasfiye etme,sosyalist devrimi gerçekleştirme,sınıfsız topluma varabilmek için örgütlemeye ve harekete geçirme hedefine yöneltirler.

Bunun için tüm parti hücreleri şu görevleri yerine getirirler:
a)Üyelerini sağlam ve düzenli Marksist-Leninist eğitimden geçirmek.Her hücre üyesini Marksizm-Leninizm teorisi ile silahlandırmak.Hücre üyelerini Marksizm-Leninizmi hayatın her alanına uygulayabilecek şekilde eğitmek.

b)Yığınlar içinde Marksizm-Leninizmin ve partinin siyasi çizgisinin propagandasını yapmak.Partinin siyasetini ve şiarlarını kitlelere mal etmek. Parti siyasetini yaratıcı bir biçimde hayata uygulamak.

c)Kitlelerle devamlı temas halinde bulunmak,kitlelerin sorunlarıyla ilgilenmek,sorunların çözümünde yardımcı ve önder olmak.Sorunların kökten çözümünün proletarya önderliğindeki devrimlerle olabileceğinin propagandasına ara vermemek.

d)Marksizm-Leninizm düşmanı her türlü oportunist akıma karşı uyanık olmak,ideolojik mücadeleyi bir an bile gevşetmeden sürdürmek.Halk içinde oportunist akımların tecridi için yılmadan mücadele etmek.İdeolojik mücadeleyi halk içinde yürüterek halkı eğitmek.

e)Parti içinde her türlü oportunist sapmaya karşı mücadele etmek.

f)Partinin verdiği tüm görevleri,zamanında ve eksiksiz olarak yerine getirmek.Yürüttüğü çalışma hakkında bir üst parti komitesine düzenli rapor vermek.

g)Milliyetçiliğe karşı mücadele etmek,proleter enternasyonalizminin gereklerini yerine getirmek.

h)Partinin gelişimi için partiye yeni üyeler kazanmak.

V.BÖLÜM

PARTİNİN YÖNETİCİ ORGANLARI VE MERKEZİ ÖRGÜTLENMESİ

Partinin yönetici organları:

- a)Parti kongresi,
- b)Parti Merkez Komitesi,
- c)Parti Bölge Komiteleridir.

Parti Kongresi,partinin en yüksek organıdır.Parti Kongresi her üç yılda bir toplanır.Parti kongresi toplantıya Parti Merkez Komitesi tarafından çağrılır.Olağanüstü durumlarda Merkez komitesi parti kongresinin toplanmasını en fazla bir yıl geciktirebilir.Parti Merkez Komitesinin isteği veya parti üyelerinin 1/3'ünün isteği ile olağanüstü Parti Kongreleri de toplanabilir.

Parti kongresinde bütün parti üyeleri demokratik bir biçimde seçilmiş delegeler aracılığı ile temsil edilir.Parti Merkez Komitesi üyeleri Kongrenin doğal üyeleridir.Eğer delege olarak gelmemişlerse oy hakları yoktur.Parti kongresinde kaç üyenin bir delege tarafından temsil edileceği,Merkez Komitesi tarafından kongre öncesinde tespit edilerek bölgelere bildirilir.

Parti Merkez Komitesi (PMK),partinin iki kongre arasındaki en yüksek organıdır.PMK,iki kongre arasında partiyi kongre kararları ışığında yönetir,yönlendirir.Kongre kararlarının hayata geçirilmesi için partiye önderlik eder.PMK,yılda en az dört kere toplanır.Olağanüstü durumlarda daha sık toplanabilir.

Parti Merkez Komitesi parti işlerinin sağlıklı bir biçimde yürütülebilmesi için,kendi içinden,kendi adına iş yapacak bir Parti Merkez Komitesi Siyasi Bürosu (PMKSB) ve yedeklerini seçer. SB, MK toplantıları arasında,MK'nin görev ve yetkilerini yerine getirir.MK toplantıya SB tarafından çağrılır.

SB,Parti işlerinin kolaylıkla yürütülebilmesi için MK adına doğrudan doğruya SB'ya bağlı özel görev hücreleri kurar. MKSB'su,gerekli sayıda parti üyesini parti işçisi olarak çalıştırır.

PMK ve PMKSB üyelerinin engellenmesi halinde,yedek üyeler engellenen üyenin görev ve yetkilerini üstlenirler.

PMK,gerekli gördüğü zaman demokratik danışma mekanizmasını işletmenin bir aracı olan parti konferansları düzenleyebilir. Parti konferansları seçilen veya tayin edilen delegelerle çeşitli konularda tartışmak ve karar almak için düzenlenir.Tayin edilen delegelerle yapılan konferanslarda parti kongresinin aldığı kararlar kesinlikle bozulamaz.

Partinin merkezi örgütlenmesi bölge sistemi temelinde olur. Partinin çalışma alanları ekonomik,politik, ve coğrafi şartlar göz önüne alınarak belli bölgelere ayrılır.Her bölgede MK'ne bağlı olarak, bölge yönetim kademeleri (Bölge Komitesi) oluşturulur.Her bölge de kendi içinde alt bölgelere ayrılır.Bölge yönetim kademeleri,bölgeye PMK tarafından gönderilen Bölge Yönetim kademesi sekreteri ile alt bölge komiteleri sekreterleri tarafından oluşturulur.

Bölge komitesi sekreteri bölgedeki çalışmalardan birinci dereceden sorumludur.Ve Bölge Komitesi ile Merkez Komitesi arasındaki bağı sağlar.

Bölge komiteleri belli aralıklarla toplanır.Bölgenin işlerini gözden geçirir.Merkezi siyaset üzerine tartışır.Merkezi siyaseti kendi bölgesinde uygulama yönünde somut kararlar alır.Kararların uygulanmasında bölgeye önderlik eder.

Bölge komiteleri en geç üç yılda bir bölge alt komitelerinde demokratik bir biçimde seçilecek delegelerle Bölge Kongreleri düzenler.Bölge Kongreleri bölgedeki çalışmayı gözden geçirir. Bölge komitesinin raporunu inceler,karara bağlar ve parti Kongresinde bölgeyi temsil edecek delegeleri seçer.

Bölge komiteleri gerekli gördükleri zaman,Merkez komitesinin onayını da aldıktan sonra,bölgede çalışan üyeler arasında demokratik danışma mekanizmasının işletilmesinin bir aracı olarak bölge konferansları düzenleyebilir.

Bölge komiteleri tüm çalışmalarını hakkında,Merkez Komitesine düzenli rapor verirler.

VI.BÖLÜM

TKP/ML - TİKKO

TİKKO,TKP/ML önderliğinde halkın silahlı gücüdür.TKP/ML,TİKKO'yu askeri komisyon aracılığıyla yönlendirir.TKP/ML,TİKKO içinde,TKP/ML askeri komisyonuna bağlı bir parti örgütlenmesi kurar.Bu parti örgütleri aracılığı ile,TKP/ML,TİKKO'yu yönlendirir.

Ordu örgütlenmesi, ülkemiz şartlarında devrimci örgütlenmenin esas biçimidir. Ve parti önderliğinde tayin edici bir role sahiptir. TKP/ML, ordu içinde yönetici-yönlendirici rolünü sar-sacak hiç bir harekete izin vermez. Siyasetin silahlara kumanda etme ilkesini pratikte ordu içindeki parti teşkilatları aracılı-lığı ile uygular.

VII.BÖLÜM

TKP/ML - TMLGB

TMLGB, TKP/ML önderliğinde komünist gençlik örgütüdür. TKP/ML, TMLGB'ni gençlik komisyonu aracılığı ile yönlendirir.

VIII.BÖLÜM

TKP/ML - KADINLARIN ÖRGÜTLENMESİ

TKP/ML, kendi önderliğinde komünist kadınlar örgütü kurar. Bu örgütü kadın komisyonu aracılığı ile yönlendirir.

IX.BÖLÜM

PARTİ-KİTLE ÖRGÜTLERİ

TKP/ML, bütün kitle örgütlerinde, özellikle sendikalarda par-ti hücreleri kurarak, bu hücreler aracılığı ile kitle örgütle-rinde partinin siyasetini uygulamak için çalışır.

X.BÖLÜM

PARTİNİN MALİ KAYNAKLARI

TKP/ML, mali ihtiyaç bakımından esas olarak halka dayanıp gü-venme ilkesini benimser. Parti üye aidatı, parti vergisi, bağış-lar ve olağanüstü gelirler partinin mali kaynağını teşkil eder-ler. Harcamalar Merkez Komitesi adına yapılır. Üye aidatları üyelerin gelirlerinin % 10'dur. Parti hücreleri bu düzenli ai-datın yanında her üyenin durumuna göre belli bir parti vergisi tespit edebilirler. Bütün hücreler gelir ve giderleri hakkında düzenli rapor tutmak, hesap vermek zorundadırlar.

Parti işçisi olarak çalışan yoldaşlar, üretime katıldıkları sürece tüm gelirlerini partiye verirler. Parti işçilerinin ih-tiyaçları parti tarafından karşılanır.

-o-

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİ SINIFINA VE MARKSİST-LENİNİST PARTİLERİNE MESAJ:

Uluslararası proletaryanın Türkiye'deki öncü örgütü TKP/ML, Şubat 1978'de I.Konferansını yaptı.

Türkiyede proletaryanın öncü örgütü olan TKP/ML, ülkemizde komünist kararlılığın sembolü haline gelen İBRAHİM KAYPAKKAYA önderliğinde; 1972 yılının Şubat ayında kurulmuştur. Partimiz kuruluşundan itibaren Marksizm-leninizmi eylemlerine yol gösteren teorik temel olarak kabul etmiş, Marksizm-leninizmi modern revizyonizme ve her türden oportünizme karşı savunmuştur. Partimiz kurulduktan kısa bir süre sonra, hakim sınıfların azgınca saldırıları karşısında ağır bir yenilgiye uğramış, önder yoldaşlarımızın önemli bir bölümü hunharca katledilmiş, bir bölümü zindanlara atılmıştır. 1974'ten sonra yeniden inşa çalışmasına giren Partimiz içine sızan bazı dönemler, partimizi tasfiye etmeye kalkışmışlardır. Bir süre partimizin merkezini de ele geçiren bu dönemler, Partimize çok ağır zararlar vermişlerdir. Partimizin Marksist-leninist çizgisine bağlı kadrolar, bu dönemlerin tasfiyecisi yüzünü kavradıklarında, bunlara karşı amansız bir mücadeleye açılmış, ve parti tasfiyecisi dönemler Partimizden atılmıştır. Partimiz I.Konferansı, geçmiş dönemin zengin tecrübelerini değerlendirmiş, Partimizin yaptığı hataları ve kaynaklarını tespit ederek, Partimizin özelleştirilmesini yapmıştır.

Partimiz I.Konferansı, tasfiyecilerin girişiminden sonra ortaya çıkan "Merkezsizlik" durumuna da bir son vermiş, Marksist-Leninist çizgi temelinde bir Merkez Komitesi seçmiştir. I.Konferans Merkez Komitesine, Parti Kongresini hazırlama görevini vermiştir. Partimizin I.Konferansı, Partimizin tüzüğünü kabul etmiştir. I.Konferans, yarı-sömürge, yarı-feodal bir sosyo ekonomik yapıya sahip ülkemizde, devrimin yolunun Halk savaşı olduğunu bir kez daha vurgulamıştır.

Partimizin I.Konferansı, tasfiyecilere, modern revizyonizme ve her türden oportünizme karşı marksist-leninist çizginin zaferinin ilan edildiği tarihi önemde bir konferanstır.

TKP/ML I.Konferansı, bütün ülkelerin işçi sınıfı ve işçi sınıflarının öncü örgütleri olan Marksist-Leninist partileri, proleter enternasyonalist duygularla dolu olarak selamlar.

TKP/ML I.Konferansı, uluslararası işçi sınıfının öncü örgütleri olan Marksist-Leninist partilere ve bütün ülkelerin işçilerine Marksizm-Leninizmin ilkelerine sıkı sıkıya bağlı olduğunu, Marksist-Leninist ilkeleri her türden oportünist saldırılara karşı korumakta kararlı olduğunu bildirir.

TKP/ML I.Konferansı, tüm dünya proletaryasına ve Marksist-Leninist partilere, Mark, Engels, Lenin Stalin, ve Mao Zedung'u proleter dünya devriminin büyük öğretmenleri olarak gördüğünü, oportünistlerin, özellikle Stalin ve Mao Zedung'un şahsında, Marksizm-Leninizme karşı giriştikleri saldırıları göğüslemekte kararlı olduğunu açıklar.

TKP/ML I.Konferansı, uluslararası proletaryanın Türkiye'deki öncü örgütü olarak, dünya çapında emperyalizme, sosyal emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı Marksist-leninist partiler önderliğinde uluslararası proletaryanın, ve ezilen halkların proleter dünya devrimci cephesinin saflarında yer aldığını açıklar.

TKP/ML I.Konferansı, proletarya önderliğinde olmasa da emperyalizmi kısa süreli veya geçici de olsa zayıflatan devrimci hareketleri desteklediğini açıklar.

TKP/ML I.Konferansı bütün dünya proletaryasına ve Marksist-Leninist partelere, Krusçof tipi modern revizyonizme karşı mücadeleye sarılacağını, bugün Krusçof tipi modern revizyonizmden kaynaklanan ve "Üç Dünya Teorisi" adı ile anılan yeni modern revizyonist akıma karşı da mücadelede kararlı olduğunu açıklar.

TKP/ML I.Konferansı, bugünkü dönemde, uluslararası alanda Marksist-Leninistlerle oportunistleri ayıran temel kıstaslardan birinin "Üç Dünya Teorisi" adı verilen 'teori'ye karşı takınılan tavır olduğu görüşündedir.

TKP/ML I.Konferansı, "Üç Dünya Teorisi"ne karşı çıktığını açıklayan güçler içinde var olan "Üç Dünya Teorisi"nin önemli tezlerinin doğru olarak kabul edilmesi ve korunması eğilimine karşı olduğunu açıklar.

TKP/ML I.Konferansı, oportünizmle uluslararası alandaki mücadelelenin Marksist-Leninist ilkelere dayanarak açık bir biçimde yürütülmesinden yana olduğunu, oportünizme karşı mücadele yöntemleri konusunda Marks'ın, Lenin'in, Stalin'in ve komünist enternasyonalin doğru geleneğinin sürdürülmesinden yana olduğunu açıklar.

TKP/ML I.Konferansı, oportünizmle mücadelede oportünizme karşı her türlü 'diplomasi'ye karşı olduğunu, oportünizmele her uzlaşmanın bizzat oportünizm olduğu görüşünde olduğunu açıklar.

TKP/ML I.Konferansı, dünyadaki tüm Marksist-Leninist partileri ve Marksist-Leninistleri "Üç Dünya Teorisi"nin kökten ve sıkıca red etmeye, oportünizmle uzlaşmaya karşı çıkmaya çağırır.

TKP/ML I.Konferansı, bütün Marksist-Leninist Parti ve gruplarla proleter enternasyonalizmi temelinde ve tam eşitlik ilkesine dayalı olarak ilişkiler kurmaya hazır olduğunu açıklar.

TKP/ML I.Konferansı, uluslararası alanda, marksist-leninist parti ve gruplar arasındaki ilişkilerde, her partinin diğer parti ve gruplarla ilişkisini kendi değerlendirmesi temelinde yapması gerektiği görüşündedir. Partiler arası ilişkilerde tam eşitlikten yanadır. Ve her türlü 'ana parti', 'yavru parti' ilişkisini red eder.

TKP/ML, bugün sosyalizmin kalesi durumunda olan Arnavutluk Halk Cumhuriyetinin yanında olduğunu, proleter enternasyonalizminin gereği olarak her ülkede marksist-leninist parti ve grupları tüm gücüyle destekleyeceğini açıklar.

TKP/ML I.Konferansı, dünya marksist-leninist hareketin marksist-leninist ilkelere temelinde birliğini savundugunu, ve bunun için de çalışacağını ilan eder.

- BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ BİRLEŞİNİZ!
- BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİNİZ!
- YAŞASIN PROLETER ENTERNASYONALİZM!
- YAŞASIN PROLETER DÜNYA DEVRİMİ!
- KAHROLSUN REVİZYONİZM VE HER TÜR DEN OPORTUNİZM!
- YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM!

Türkiye Komünist Partisi
(Marksist-Leninist)

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

Drucker, Herausgeber und verantwortlicher Redakteur:

Walter Hofmann, 6 Frankfurt/Main, Homburger Landstraße 52

Eigendruck im Selbstvertrieb